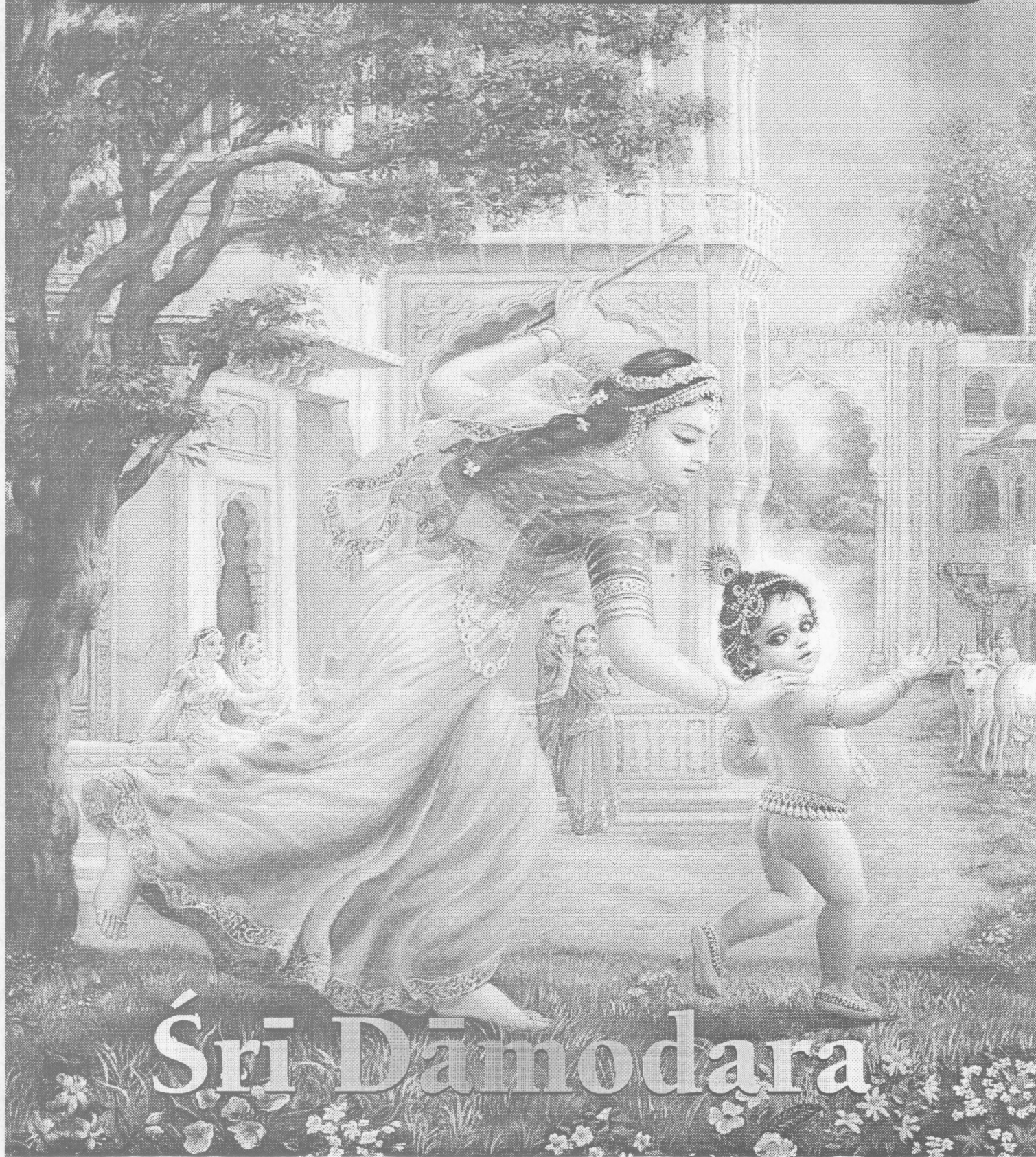
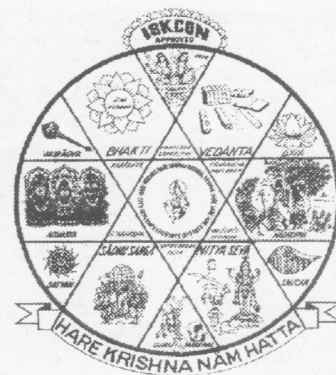

NĀMA HAṬṬA

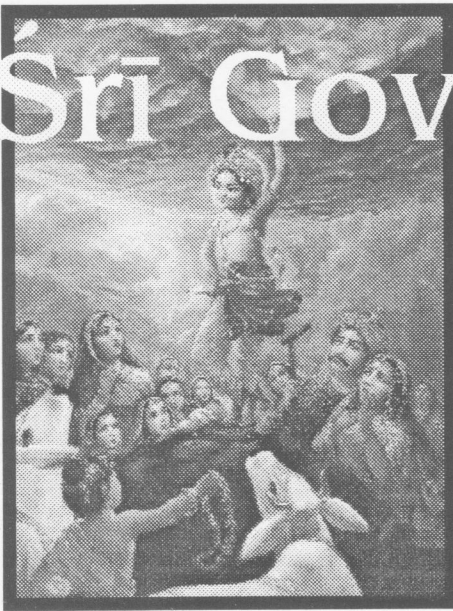
číslo 2 III.ročník listopad / prosinec 1996

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
Zakladatel-ācārya
Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Śrī Dāmodara

Śrī Govardhana-pūjā

11.11. 1996

*gopair makhe pratihate vraja-viplavaya
deve 'bhivarṣati paśūn kṛpayā rirakṣuḥ
dhartocchilīndhram iva sapta-dināni sapta-
varṣo mahīdhram anaghaika-kare salīlam*

Když pastevci krav z Vṛndāvanu na Kṛṣṇův pokyn zastavili vykonávání oběti pro nebeského krále Indru, celé oblasti zvané Vraja hrozilo zaplavení prudkými dešti, které trvaly sedm dní. Pán Kṛṣṇa ze Svě bezpříčinné milosti k obyvatelům Vraji zdvihl jednou rukou celou horu zvanou Govardhan, přestože Mu bylo pouhých sedm let. Učinil tak, aby ochránil zvířata před prudkým náporem vod.

VÝZNAM: Děti si někdy hrají s muchomůrkou, jako kdyby byla deštník, a podobně Pán Kṛṣṇa, když Mu bylo pouhých sedm let, vytrhl velkou horu zvanou Govardhana Parvata ve Vṛndāvanu a po sedm dní ji nepřetržitě držel v jedné ruce, aby ochránil zvířata a obyvatele Vṛndāvanu před hněvem nebeského krále Indry, pro kterého obyvatelé Vrajabhūmi přestali vykonávat jeho oběť. Pokud člověk slouží Nejvyššímu Pánu, nemusí vykonávat žádné oběti polobohům za jejich služby. Oběti, které doporučuje védská literatura pro uspokojení polobohů, jsou prostředkem, jak přimět jejich vykonavatele k tomu, aby uznal existenci vyšších autorit. Pán zaměstnává polobohy jako božstva vládnoucí hmotným záležitostem a podle *Bhagavad-gīty* je uctívání nějakého poloboha nepřímou metodou uctívání Nejvyššího Pána. Když však uctíváme Nejvyššího Pána přímo, není nutné uctívat polobohy a nabízet jim příslušné doporučené oběti. Pán Kṛṣṇa proto poradil obyvatelům Vrajabhūmi, aby nevykonávali žádnou oběť pro nebeského krále Indru. Indra, který neznal Pána Kṛṣṇu ve Vrajabhūmi, se na ně rozhněval a chtěl se jim pomstít za jejich přestupek. Pán však bez potíží zachránil obyvatelstvo a zvířata Vrajabhūmi Svou osobní energií a jednoznačně dokázal, že kdo se přímo zaměstnává oddanou službou Nejvyššímu Pánu, nemusí uspokojovat žádné polobohy; ani ty největší jako jsou Brahmā a Śiva. Tato událost tedy nepochybně dokazuje, že Pán Kṛṣṇa je Osobnost Božství a že takový byl za všech okolností — jako dítě na klíně Svě matky, jako sedmiletý chlapec i jako stařec ve věku 125 let. V žádném případě nebyl nikdy na úrovni obyčejného člověka a dokonce i ve Svém pokročilém věku vypadal jako šestnáctiletý chlapec. To jsou zvláštní rysy Pánova transcendentálního těla.

....V hnutí pro vědomí Kṛṣṇy vykonáváme oběť známou jako Govardhana-pūjā. Protože Kṛṣṇa je hoděn uctívání, Jeho země – Vṛndāvana a kopec Govardhana – je také hodna uctívání; doporučil to Pán Caitanya. Pán Kṛṣṇa řekl, aby potrdil tento výrok, že Govardhana-pūjā je stejně dobrá jako uctívání Jeho. Od toho dne probíhá Govardhana-pūjā a je známá jako Annakūṭa. Ve všech chrámech ve Vṛndāvanu i mimo Vṛndāvan se na tuto oslavu připravuje velké množství jídla a štědře se rozdává obyvatelům...” (Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa, 1. díl, str. 134)

Všechny vás proto, vážení čtenáři, zveme k těmto oslavám do Śrī Śrī Nitai-Navadvīpacandra Mandíru. Pokud se stane, že nebudete moci přijet, bližší podrobnosti se dozvíte v knize Kṛṣṇa (kterou si také ti z vás, kdo ji ještě nevlastní, mohou objednat na naší adrese) a můžete Govardhana-pūju oslavit se svou rodinou, přáteli, sousedy atd.

číslo 2
III. ročník
listopad / prosinec 1996

NĀMA HAṬṬA

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Kṛṣṇy
Zakladatel-ācārya

Śrī Śrīmad A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Hare Kṛṣṇa
Nāma Haṭṭa
Časopis
Mezinárodní společnosti
pro vědomí Kṛṣṇy

Redakce:

Nāma Haṭṭa
ISKCON
Centrum pro vědecká studia
Jilová 290
Praha 5-Zličín
155 00

tel: 02/302 12 82

fax: 02/302 16 28

Zodpovědná redaktorka:
Kṛṣṇavallī Devī Dāsī

Grafik:

Kāśya Dāsa

Spolupracovali:

Janaka Gauranga Dāsa

Mahākīrti Dāsa

bh. Jarda

bh. Tonda

Podávání novinových
zásilek povoleno
Ředitelstvím pošt Praha
čj. NP 1808/199
ze dne 16.8.1994

OBSAH

ŚRĪ GOVARDHANA PŪJA	2
<i>Uctívání kopce Govardhana</i>	
PRABHUPĀDA KATHĀ	4
<i>Od Satsvarūpy dāse Goswamiho</i>	
NIRVĀNA VE VĚDOMÍ KṚṢṆY	6
<i>Přednáška Śrīly Suhotry Swamiho</i>	
MARATONOVÁ INSPIRACE	11
<i>Navīna Nīrada Dāsa</i>	
KNIHY JSOU ZÁKLAD,	12
<i>Śrīla Harikeśa Swami</i>	
MAHĀ VYĀSA-PŪJĀ ŚRĪLY PRABHUPĀDY 1996	14
<i>Příspěvky od Śrīly Suhotry Swamiho a Śrīly Bhaktivaibhavy Swamiho</i>	
KNIHY PRO VÁS	16
<i>Nabídka</i>	
VAŘÍME PRO KṚṢṆU	17
<i>Recepty</i>	
VĚDA - VĚDSKÉ HLEDISKO	18
<i>H.H. Bhaktisvarūpa Damodara Swami PhD.</i>	
ŚRĪ DĀMODĀRĀṢṬAKA	19
<i>Bhajan</i>	
VAIṢṆAVSKÝ KALENDÁŘ 1996	20
<i>Listopad, Prosinec</i>	

z redakce

Jak jste jsi mohli všimnout, má časopis Nāma Haṭṭa od minulého čísla nový vzhled. Je to díky tomu, že nám Kṛṣṇa poslal lepší techniku pro grafické zpracování.

Protože jsme byli v časové tísní a ještě jsme nebyli dobře seznámeni s novou technologií, udělali jsme v minulém čísle hodně chyb. Tímto bychom vás chtěli, Vážení čtenáři, poprosit o prominutí a pochopení.

Vaši služebníci, Kāśya Dāsa a Māhākīrti Dāsa

e-mail: kasya.ss@com.bht.se

<http://ms.anet.cz/~mkdcvs/index.html>

<http://www.algonet.se/~krishna/>

<http://nersp.nerdc.ufl.edu/~ghi/index.html>

Jmenoval sannyāsīny, kteří poklesli. Oddaný, který byl se mnou, předložil argument, že Pán Caitanya přijal sannyās, aby k Němu měli lidé úctu. Když to Śrīla Prabhupāda slyšel, obrátil se k Hṛdayānandovi Mahārājovi a trochu se zasmál. „Všechno, co chce, je sláva,” řekl, „zajímá ho jenom sláva.” v tu chvíli jsem zapomněl, že jsem chtěl přijmout sannyās. Byl jsem úplně spokojený, že jsem byl se Śrīlou Prabhupādou, a řekl jsem mu v záchvatu oddanosti: „Vlastně jsem chtěl přijmout sannyās, ale už to, že mohu být vaším služebníkem, je dost.”

Ve své přednášce k zasvěcení Prabhupāda zdůrazňoval śravaṇam, neboli naslouchání o Kṛṣṇovi, jako nejdůležitější

Prabhupāda kathā

pokračování vyprávění z knihy Prabhupāda-līlā VII. od Satsvarūpy dāse Goswamiho, vydané v nakladatelství Gita Nagari Press, 1982

(pokračování z minulého čísla)

Śrīla Prabhupāda zamýšlel zasvětit mnoho venezuelských oddaných, ale došlo ke sporu o to, kdo je vhodný kandidát. Ti, kdo měli první zasvěcení a byli v hnutí rok, čekali, že dostanou brāhmaṇské zasvěcení během jeho návštěvy. Ale potom, co kandidáti neuspěli ani u písemné ani ústní zkoušky z vědomí Kṛṣṇy, vedoucí chrámu rozhodli, že oddaní nejsou v tuto chvíli kvalifikováni pro druhé zasvěcení.

Když před Prabhupādovými dveřmi vypukla živá diskuse o nadcházejícím zasvěcení, Prabhupāda vyšel ven do haly. Oddaní mu vysvětlili situaci a on se zeptal prezidenta chrámu na kvalifikace oddaných.

„Chodí každý den na saṅkīrtan, Prabhupādo.”

„Proč jim tedy nedáš svoji milost?” zeptal se Prabhupāda. Prabhupāda učil své vedoucí, co to znamená. Neznašená to být shovívavý nebo nedbalý, ani dovolit oddaným porušovat pravidla a říkat, že je to v pořádku. Ale znamená to vidět to dobré, co oddaní dělají. Prabhupāda řekl, že pokud v Kali-yuze vidíte u někoho jenom jiskru inklinace k duchovnímu životu, musíte ji dmýchat. a nestačí jen rozdmýchat z jiskry malý plamen, ale oddaný musí pokračovat v práci na podmíněné duši tak dlouho, dokud plamen není silný a nehoří sám.

Prabhupāda chápal, že oddaní chtějí dostat zasvěcení v jeho osobní přítomnosti. Neočekávalo se, že by se vrátil zpět. Požádal tedy, aby dostali milost. Každý den na saṅkīrtanu rozdávali jeho knihy, proto byli zástupci svého velkodušného duchovního mistra. Proč jim tedy nedat milost?

Další spor vznikl ohledně kandidátů pro sannyās. Tentokrát Śrīla Prabhupāda přijal konzervativní pozici. Hṛdayānanda Mahārāja představil Śrīlovi Prabhupādovi jako kandidáty pro přijetí stavu odříkání Jagajīvanu a Mahāvīru.

Jagajīvana: Śrīla Prabhupāda začal metodicky porážet všechny naše argumenty. Argumentoval, že Pán Caitanya řekl, že sannyās není v tomto věku doporučený. Řekl jsem: „Ale Prabhupādo, říkáte ve svých knihách, že to se vztahuje na Māyavādī sannyās.” Prabhupādův hlavní důvod byl: „Pokud nemusíte přijímat riziko, tak proč riskovat?”

prvek v oddané službě.

„Žádný z oddaných, kteří jsou zde nyní přítomni,” řekl, „není Ind. Nepřivezl jsem je z Indie ani jsem je nepodplatil. Ale pouhým nasloucháním nyní přicházejí k vědomí Boha a stávají se oddanými. Proto je toto śravaṇam, neboli naslouchání, velmi, velmi důležité. Proto všichni, kdo jste zde, dámy a pánové, využijte naslouchání o Bohu v této společnosti a stanete se také vědomými Boha.” Prabhupāda přirovnal Kṛṣṇu k ohni. Potřebujeme vysokou teplotu, abychom mohli dosáhnout stavu ohně. Můžeme přeměnit dřevo na oheň, ale pokud nalijeme na dřevo vodu, nebudeme ho moci dobře zapálit. Prabhupāda přirovnal hříšné činnosti k mokrému dřevu; brání nám vstoupit do ohně vědomí Kṛṣṇy. „Ti, kdo jsou navyklí na všechny tyto hříchy – jmenovitě nedovolený sex, jedení masa, omamné látky a hazard – pro ně může být na začátku trochu bolestivě vzdát se jich. Ale jakmile se vzdáte tohoto procesu namáčení, tohoto hříšného života, okamžitě budete z padesáti procent očištěni, abyste mohli přistoupit k Bohu. Pak zpíváním Hare Kṛṣṇa mantry budete dělat další pokrok, více a více, a až se zcela zbavíte všech hříšných reakcí, pak pochopíte Boha a budete Ho milovat.”

Stejně jako v Mexiku začal Śrīla Prabhupāda v Caracasu používat španělské fráze. Když je na ranní procházce nějaká žena pozdravila: „Buenos dias,” Prabhupāda se zeptal, co to znamená. o pár minut později, když se k nim přiblížila skupinka běžců, Prabhupāda zavolal: „Buenos dias,” a oni odpověděli: „Buenos dias.” Při několika příležitostech použil pro duši španělské slovo alma a Superalma, Nadduše.

Jednou večer Hṛdayānanda Mahārāja vstoupil do Prabhupādova pokoje a našel ho, jak sám čte pozorně španělské vydání knihy Kṛṣṇa – Kṛṣṇa, La Suprema Personalidad de Dios. „Śrīlo Prabhupādo!” vykřikl Hṛdayānanda Mahārāja, „vy čtete španělsky!” Prabhupāda se usmál a řekl: „Pro Kṛṣṇu můžeš dělat cokoliv.”

Po přednášce v chrámové místnosti žena, která často chodila do chrámu, přednesla Prabhupādovi svou pochybnost.

Hṛdayānanda Mahārāja: „Říká, že v chrámu je hodně *māyi* a lidé, kteří žijí v chrámu jsou špatní.”

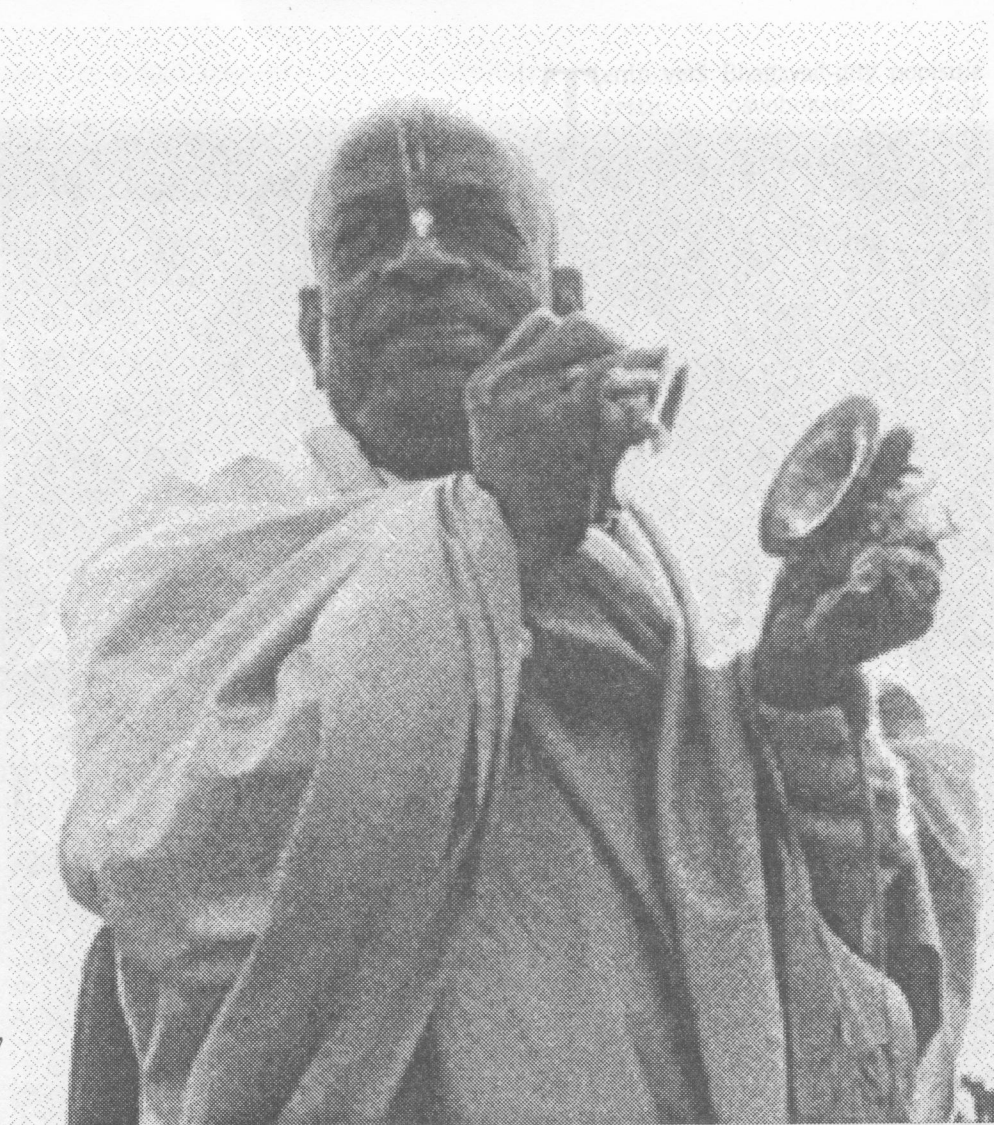
Prabhupāda: „A kde není *māyā*? Řekněte mi, kde je místo, kde není žádná *māyā*, a půjdeme tam. Ne, v chrámu není *māyā*. Protože já jsem v *māyi*, myslím si, že chrám je *māyā*. Zvažme, co říká Bhagavad-gītā: *mām eva ye prapadyante māyām etāṁ taranti te* – ‘Proto každý, kdo se Mi odevzdá, překoná vliv *māyi*.’ Proto ti, kdo žijí v chrámu, nejsou v *māyi*.”

Poslední ráno. Prabhupāda seděl na *vyāsāsanu* připraven odjet na letiště. Vedle něho na podlaze ležela jeho oranžová cestovní taška. Pronesl poslední slova, překládaná Hṛdayānandou Mahārājem.

„Děkuji vám mnohokrát, že jste mě tak pěkně přijali v tomto chrámu, byl jsem velmi šťasten. Žádám vás, abyste pokračovali ve své oddané službě velmi pečlivě a přísně. Pak budete moci v tomto životě spatřit Kṛṣṇu tváří v tvář; to je skutečnost. Následujte tedy radu Rūpy Gosvāmīho: *utsāha*. První věc je nadšení: „Musím vidět Kṛṣṇu.” Vy Kṛṣṇu vidíte. Božstvo Kṛṣṇy a Kṛṣṇa se od sebe neliší. Ale dokonce osobně Ho můžete vidět, jen musíte pokračovat s nadšením. Nadšení znamená brát věci velmi vážně – *utshād dhairyāt* – a trpělivě. Jsme odhodláni vrátit se zpátky domů, zpátky k Bohu, měli bychom tudíž trpělivě následovat pravidla a předpisy.

Toto je tedy šest principů. Nadšení a pevná odhodlanost a trpělivost ve vykonávání usměrňujících zásad. *Tat-tat-karma-pravartanāt*. A *sato vṛtteḥ* znamená, že chování musí být velmi upřímné, žádné pokrytectví. *Tat-tat-karma-pravartanāt, sādhu-saṅga*. A ve společnosti oddaných. Pokud následujete těchto šest principů — tj. nadšení, odhodlanost, trpělivost v následování usměrňujících zásad a zůstáváte upřímní a ve společnosti oddaných – pokud následujete těchto šest principů, pak je váš úspěch jistý.

Toto je tedy šest pozitivních principů, *ṣaḍbhir bhaktiḥ prasīdhyati*. Následováním těchto šesti principů je úspěch zajištěn.

Podobně existuje opačný počet. Co je to? *Atyāhārah*, přílišné jedení. *Atyāhārah* znamená příliš jíst nebo zbytečně hromadit příliš mnoho věcí. a *prayāsaḥ*. *Prayāsaḥ* znamená příliš se o něco snažit, zbytečně být v úzkosti. Nedělejte to. *Atyāhārah, prayāsaḥ* — *prajalpaḥ*, mluvit nesmysly, klábosit o věcech, které nesouvisí s vědomím Kṛṣṇy. Jsme zvyklí to dělat; měli bychom se tomu vyhýbat. *Atyāhārah prayāsaś ca prajalpo niyamāgrahaḥ*. *Niyamāgrahaḥ* znamená jen předvádět pravidla a předpisy, ale ve skutečnosti je nerealizovat. *Laulyam*, být velice chamtivý a *jana-saṅgaś ca* stýkat se s lidmi, kteří nejsou oddaní.

Těmto šesti věcem bychom se měli vyhýbat a prvních šest věcí bychom měli následovat, pak bude váš úspěch v oddané službě jistý. *Prajalpaḥ, zbytečné klábosení*. Lidé ztrácejí čas tak, že vezmou noviny a hodiny hovoří. Těmto věcem byste se měli vyhnout. a také sdružování se s neoddanými a chamtivostí. *Atyāhārah prayāsaś ca prajalpo niyamāgrahaḥ/ laulyam jana-saṅgaś ca ṣaḍbhir bhaktiḥ vinaśyati*. Pokud se oddáte těmto šesti prvkům, pak váš duchovní život bude zničen. a prvních šest principů znamená *utsāhād niścayāt tat-tat-karma-pravartanāt, sato vṛtteḥ sādhu-saṅge ṣaḍbhir bhaktiḥ prasīdhyati*. Těmto šesti principy pokročíte a dalšími šesti principy poklesnete.

Pod vedením vašich autorit v tomto chrámu, zvláště Hṛdayānandy Mahārāje, následujte. V jednom životě přijměte jenom trochu potíží. Nejsou to potíže, je to velmi šťastný život. Ale protože my jsme zvyklí na tyto materiální návyky, myslíme si, že jsou to potíže. Ne, nejsou to potíže. Je to velmi příjemné. *Susukham kartum avyayam*. Vykonávat oddanou službu je velmi příjemné. Děkuji vám mnohokrát. Hare Kṛṣṇa.”

(pokračování příště)

NĀMA VE VEDOMÍ KRŠṆNY

Śrīla Suhotra Swami

Bhagavad-gītā 5.26

Tuto přednášku bylo možné slyšet v Centru pro védská studia v Praze 21.11.1993

*kāma-krodha-vimuktānām
yatīnām yata-cetasām
abhitobrahma-nirvāṇam
vartate viditātmanām*

Ti, kdo jsou oprostěni od hněvu a všech hmotných tužeb, kdo jsou seberealizovaní, umí se ovládat a stále usilují o dokonalost, mají zaručeno, že velice brzy dosáhnou osvobození na úrovni Nejvyššího.

VÝZNAM: Člověk vědomý si Kṛṣṇy je ze všech světců, kteří stále usilují o osvobození, ten nejlepší. *Bhāgavatam* (4.22.39) to potvrzuje následovně:

*yat-pāda-pankaja-palāśa-vilāsa-bhaktyā
karmāśayaṁ grathitam udgrathayanti santah
tadvan na rikta-matayo yatayo 'pi ruddha-
sroto-gaṇās tam araṇam bhaja vāsudevam*

„Snaž se oddanou službou uctívat Vāsudeva, Nejvyšší Osobnost Božství. Ani velcí mudrci nedovedou odolávat nátlakům smyslů tak účinně jako ti, kdo zakoušejí transcendentální blaženost ve službě lotosovým nohám Pána, kterou odstraňují hluboce zakořeněnou touhu po plodonosném jednání.”

Touha užívat si plodů svých činů je u podmíněné duše tak hluboce zakořeněná, že i pro velké mudrce je přes nesmírné úsilí velice obtížné takové touhy ovládat. Oddaný Pána, který se vždy věnuje oddané službě a má vědomí Kṛṣṇy a je dokonale seberealizovaný, velice rychle dosahuje osvobození na úrovni Nejvyššího. Díky svému úplnému poznání v seberealizaci setrvává vždy v tranzu. Výstižně to znázorňuje následující příklad:

*darśana-dhyāna-saṁsparsair
matsya-kūrma-vihaṅgamāḥ
svāny apatyāni puṣṇanti
tathāham api padma-ja*

„Pouhým pohledem, meditací a dotekem vychovávají ryba, želva a pták své potomky. Podobně činím i Já, ó Padmajó!”

Ryba vychovává své potomstvo pouze tím, že se na ně dívá. Želva se o potomstvo stará rozjímáním – naklade vejce do země, a zatímco je ve vodě, medituje o nich. Stejně tak oddaný vědomý si Kṛṣṇy může dospět do Pánova sídla – přestože je od něho daleko – jednoduše tím, že na Pána neustále myslí; že jedná s vědomím Kṛṣṇy. Pak necítí bolesti hmotného utrpení. Tento stav se nazývá *brahma-nirvāṇa* – živá bytost nezakouší hmotné utrpení, jelikož je nepřetržitě pohroužena v Nejvyšším.

Tento verš Bhagavad-gīty popisuje cestu osvobození. Śrīla Prabhupāda řekl, že osvobození neznamená, že vám narostou čtyři ruce a osm nohou. Neznamená to vidět stále a všude vířící barvy. Osvobození neznamená vidět nějaké světlo ve třetím oku. Také to neznamená, že je člověk schopen předpovědět den, kdy bude konec světa. Nedávno byl v Kyjevě někdo, kdo předpovídal, že 14. listopadu bude konec světa; ale pořád jsme tady. Ten člověk měl stovky následovníků, kteří si mysleli, že když umí tak předpovídat, musí být určitě osvobozený.

Osvobození také neznamená vznést se do nebe. Jedna známá skupina jógy se snaží o vyvinutí této síly. Meditují a pak vyskočí a snaží se vyskočit vždy výše a výše, s nadějí, že jednoho dne se vynesou k nebi. Fotografují je, když jsou právě ve výskoku, kousek nad zemí, a pak tyto fotografie publikují: „Vidíte, naši studenti se vznášejí.” Samozřejmě, že je to jen na zlomek sekundy, ale na fotografii to vypadá, jako by pluli nad zemí.

Skutečný význam slova „osvobození” vyjevuje v tomto verši sanskrtské slovo „*brahma-nirvāṇa*”. *Brahma* znamená duchovní svět či duchovní příroda a *nirvāṇa* značí osvobození od hmotného zapletení. Osvobození tedy dosáhne ten, kdo je osvobozen od tělesného pojetí „sem toto tělo” a je pohroužen v transcendenci, v poznání vlastního duchovního já a vztahu svého věčného já k Bohu, Kṛṣṇovi. *Nirvāṇa* doslova znamená vyjít z lesa. *Vaṇa* je les. Les je symbolem tohoto hmotného světa, této hmotné existence.

V temném lese jsou lupiči, zloději a loupežníci, kteří tam číhají, aby přepadli ty, kdo tudy cestují. Tito lupiči jsou naše vlastní smysly a mysl, když jsou neovládnuté. Okrádají nás. Když jdeme po ulici s kapsou plnou peněz, smysly nás nabádají: „Musíš mít cigaretu, musíš si koupit cigaretu, musíš si koupit alkohol,” nebo „Musíš si koupit to či ono (nějaký nesmysl).” a my jsme svými smysly nuceni to udělat. Jako kdybyste šli po ulici a někdo vám zezadu zacpal ústa a dal pistoli k hlavě: „Dej sem peníze!” Stejným způsobem nás smysly přepadají a okrádají. a okrádají nás dokonce i smysly našich drahých a blízkých. Śrīla Prabhupāda jednou v žertu označil manželku a děti za legální loupežníky. Manžel přijde domů z práce a manželka čeká s nastavenou

dlaní: „Dej mi něco.“ Všechny děti přijdou: „Dej mi něco.“ a tak musí vyprázdnit kapsy.

V temném lese jsou také bludičky – světýlko, které vidíte z dálky, a když se chcete přiblížit, pohybuje se před vámi a nikdy ho nemůžete chytit, a zavede vás hlouběji do lesa. To představuje hmotné bohatství nebo peníze, zlato. Příslib bohatství. Lidé všude vidí příslib peněz a běží za ním a vede je to po podivných cestách jejich života. Někdy následují příslib bohatství a investují všechny své peníze do nějakého riskantního podniku. Někdo přijde a řekne jim: „Dejte mi dvacet tisíc korun a za dva roky dostanete sto tisíc. a nebojte se, je to naprosto bezpečné.“ Dají všechny své peníze a pak podnik zkrachuje. Prohrávají své peníze v lotu, sázejí na koně. Tolik plánů, jak získat víc peněz; a tak následují bludičku hlouběji do lesa.

V lese je také vzdušný vír, který se najednou zvedne, hodí nám písek do očí a oslepí nás. Tento vír představuje náhlý chtíč neboli sexuální touhu, která člověka zmate. Ten všeho nechá a vydá se za opačným pohlavím pro požitek. Opačné pohlaví je představováno včelím hnízdem v lese. Ve včelím hnízdě je med, ale také mnoho rozzlobených včel. Člověk si tedy jde užívat medu, ale musí při tom být pobodán. Ti, kdo vyhledávají sexuální požitek, musí podstoupit tolik problémů. Někdy si mladý muž touží užívat s mladou a krásnou ženou, ale ta má

přítele, který má velké svaly. Když k ní mladík přijde, aby s ní promluvil, přijde ten přítel a dá mu do nosu. Můžeme uvést mnoho příkladů, jak ti, kdo se vydávají za tímto druhem požitku, musí trpět tolika způsoby, aby dostali tu trochu chuti medu.

V temném lese je také něco, čemu se v sanskrtu říká *gandharva-nāgara*, iluzorní palác, který se zdá být mezi stromy. Když to člověk vidí, je okouzlen: „Jaké krásné místo, chci tam jít a žít tam.“ Ale když do toho paláce vkročí, dostane se pod vliv mystického kouzla a je úplně zmaten. Stejným způsobem si osoby, které žijí v hmotném světě, dělají tolik plánů do budoucnosti. a jsou těmi plány uchvázeni. Pracují, snaží se uskutečnit svůj plán. Velmi často ho neuskuteční, zůstane to jen myšlenkou, která není nikdy realizována.

Šrīla Prabhupāda vyprávěl o jednom obchodníkovi. Měl velké plány na ekonomický úspěch, ale jednoho dne snědl puri, která byla smažena ve špatném oleji a tělo na to bouřlivě reagovalo. Ležel na smrtelném loži a umíral. u jeho postele stál lékař a ten muž ho prosil: „Prosím vás, doktore, dejte mi jenom čtyři roky. Potřebuji čtyři roky, abych uskutečnil své plány, na jejichž provedení jsem tak dlouho pracoval.“ Lékař odpověděl: „Je mi líto, nemohu vám dát ani čtyři minuty, je s vámi konec.“

Často máme plány, které ani nemůžeme uskutečnit. Ale i když je uskutečníme, co se stane? Dejme tomu, že jsme léta snili o dovolené ve Španělsku. Nakonec se nám to vyplní. Jedeme na dva týdny do Španělska a vrátíme se opálení, máme fotografie, jak ležíme na pláži. Vrátíme se do Prahy a po zbytek života musíme pracovat, abychom tu dovolenou splatili. Pak zemřeme a všechno, co po nás zůstane, je pár fotografií v našem albu. a naše vnoučata se dívají: „Podívej, dědeček byl jednou ve Španělsku. Teď je po smrti.“

V hmotném životě člověk podléhá mnoha přirozeným strádáním, jako jsou nemoci. Je to jako když běžíte lesem a spadnete do díry, která je vstupem do jeskyně. Jak padáte, zlámete si kosti a musíte ležet v jeskyni. Tak někdy, když člověk leží nemocný, přijde smrt. Je to jako když ležíte v té jeskyni se zlámanými kostmi a najednou ve tmě zjistíte, že je tam také nějaké dravé zvíře, které se přibližuje, aby

vás sežralo, a vy nemůžete utéci.

Toto jsou příklady ze Śrīmad-Bhāgavatamu znázorňující život v lese, který se nazývá *vaṇa*. Proč jsme do toho tmavého a nebezpečného lesa přišli? *Kṛṣṇa-bahirmukha hañā bhoga-vāñchā kare* – protože jsme začali být přitahováni Kṛṣṇovou vnější, hmotnou energií a odvrátili se od Kṛṣṇy. a proč jsme přitahováni? *Bhoga-vāñchā kare* – protože si chceme užívat smyslového požitku, myslíme si, že smyslový požitek nám přinese štěstí. Ale smyslový požitek, jak je vysvětleno v prvním řádku tohoto verše, znamená *kāma-krodha*, je to jen chtíč a hněv nebo chtíč a závist. v písni *Bhaja hu re mana*, Govinda Dāsa zpívá o tomto takzvaném štěstí, takzvané radosti (*bhoga*) v hmotném životě:

*śīta ātapa bāta bariṣaṇa
e dina jāminī jāgi re
biphale sevinu kṛpana durajana
capala sukha-laba lāgi're*

Pro štěstí, které mi uniká mezi prsty (*capala sukha*), štěstí, které nevydrží, musím žít mezi závistivými lidmi. *Capala sukha* znamená potěšení z chtíče. To nemá trvání, nemůže mít trvání, protože je založeno na tomto pomíjivém těle. Toto tělo, ke kterému jsme tak připoutaní, o kterém si myslíme, že je tak pěkné, je jako časovaná bomba. Jako když dostanete poštu balíček a slyšíte z něj tikání – takové je toto tělo. Uvnitř to tiká a nevíme, kdy vybuchne, kdy zemře. Smyslové štěstí, štěstí z chtíče, je založené na tomto dočasném těle, které se může každým okamžikem rozpadnout.

A abych toto štěstí smyslů získal, musím se stýkat se světem plných jiných chtivých lidí, kteří mi všichni závidí, protože chtějí stejnou věc jako já. Já se bojím, že to oni vezmou mně, a oni se bojí, že to vezmu já jim. Proto je svět velký boj, velká soutěž, říká se tomu boj o život. Říkají, že zákon přírody je, že jen silní přežijí. Silný znamená, že umíte ukrást požitek někomu jinému a zapíchnout ho ze zadu. Pak jste vítěz, jste hrdina; dokud někdo nepřijde ze zadu k vám, nezapíchne vás a nesebere vám to. *Śīta ātapa bāta bariṣaṇa e dina jāminī jāgi re*. Govinda Dāsa říká: „Ve dne v noci, v horku i chladu, ve všech možných nepříznivých podmínkách musím těžce pracovat pro toto potěšení, které zmizí z mých rukou, jakmile ho uchopím; a mezitím je tu *kṛpana*

durajana — všude okolo mě jsou závistiví lidé. Kritizují mě, snaží se mi různými způsoby ublížit, přelstít mě, zastavit mě." *Bhoga*, což znamená jen chtíč a závist, jen kvůli tomuto smyslovému požitku jsme sešli ze správné cesty a vstoupili do tohoto tmavého, nebezpečného lesa.

A ten les je začarovaný. Jakmile do toho lesa *māyi*, iluze, člověk jednou vstoupí, ztratí cestu. Myslí si, že může najít cestu zpět, ale když se rozhlíží, myslí si: „Tamhle už jsem byl." Ale když tam přijde, vidí, že tam nebyl. „Ne, tady jsem předtím nebyl. Kde jsem? Myslím, že jsem byl tamhle." Snaží se najít cestu zpátky, ale jen se v tom velkém lese víc a víc zamotává. Život za životem. To se stane, když je člověk zapletený v tělesném pojetí, v užívání si smyslového požitku. To ho vede k dalšímu zrození, to k dalšímu a nemá to konce.

My všichni jsme *nitya-baddha*, věčně podmíněni v tomto hmotném světě. To znamená, že jsme přijali nespočetné množství těl v nespočetně mnoha životech. Nemůžeme zjistit začátek našeho pádu do tohoto hmotného světa. Ani nemůžeme vidět konec. Jak se tedy dostat ven? To je vysvětleno zde ve verši a ve významu. Pán *Kṛṣṇa* říká: *yata-cetasām* – člověk musí ovládat mysl, musí ji upřít na Absolutní Pravdu. Cestou ven z tohoto lesa hmotné existence je vědomí, vědomí *Kṛṣṇy*.

Je zde uveden příklad se želvou. Mořská želva vyleze na pláž, naklade tam vajíčka a vrátí se zpět do vody. Ale neustále myslí na svá vajíčka na pláži. Díky matčině meditaci se malé želvičky vylíhnou, a ačkoliv jsou daleko na souši, hned jak se vylíhnou z vajíček, lezou směrem k moři. Vědí, kde je moře, protože jejich matka je v oceánu, medituje o nich a svou meditací je přitáhne do moře. Matka želva plave v moři a žije a jedná tam, ale stále medituje o svých dětech, které se tak vylíhnou a najdou si cestu do moře.

Pán *Kṛṣṇa* vysvětluje v *Bhagavad-gītě*, že cesta k osvobození je *cetasā sarva-karmāṇi*, že ve všech svých činnostech bychom měli být *cetasā*, měli bychom si být vědomí *Kṛṣṇy*. Naše mysl by měla být ovládnuta tím, že ji budeme upínat na *Kṛṣṇu* čtyřicet hodin denně. Jak to uděláme? Procesem *bhakti-yogy* – nasloucháním o *Kṛṣṇovi*, zpíváním Jeho svatého jména, vzpomínáním na *Kṛṣṇu*, sloužením *Kṛṣṇovi*. Tímto způsobem se mysl upře na *Kṛṣṇu* a pak (*mayi*

sannyasya mat-parah) pak se všechny naše činnosti stanou obětí *Kṛṣṇovi*, službou *Kṛṣṇovi*.

Ale, aby naše činnosti *Kṛṣṇa* přijal jako službu, musíme se z říci chtíče a hněvu, protože to ničí naše vědomí. Jakmile je naše vědomí nakaženo chtíčem a hněvem, nemůže být ani řeči o vědomí *Kṛṣṇy*. Aby si člověk udržel mysl čistou od chtíče a hněvu, musí následovat zásady *bhakti-yogy*, zásady čistoty – žádné jedení masa, žádný nedovolený sex, žádné hazardování, žádné omamné látky. Pak může *Kṛṣṇa* přijmout jeho činnosti jako službu.

A výsledkem toho je *buddhi-yogam upāśritya*, inteligence se úplně očistí. Naše inteligence nás vede, abychom v životě jednali určitým způsobem. Inteligence, která je nečistá, nás vyzývá, jako diktátor, abychom se zaměstnali hříšnými činnostmi. Pokud je inteligence nečistá, člověk si nemůže pomoci a musí jednat hříšně.

Zvířata jako kočky a psi mají určitý druh inteligence, která je vede, aby jednali jako pes nebo kočka, jak je vidíme typicky jednat. To je díky inteligenci. Znáte to – všechny kočky a psi se chovají stejně, protože mají stejný druh inteligence. Když hodíte psovi kost, jeho inteligence ho vyzve: „Chytni to, zakousni se do toho." Pes se nezastaví a neřekne si: „To je jen kost, odporná a špinavá věc. Nechci kost, dejte mi knihu, raději bych si přečetl knihu." Nikdy neuvídíte, aby takto pes reagoval. Ne, jeho inteligence ho okamžitě vyzve: „Tam je kost, zakousni se do ní. Jsi pes a to máš dělat." Je-li inteligence člověka nečistá, vyzývá ho, aby dělal různé nesmysly. Za takových podmínek je pro něho velmi obtížné ovládat své smysly. Když lidé slyší, že členové hnutí *Hare Kṛṣṇa* nejedí maso, nemají nedovolený pohlavní styk, ne hazardují a nepožívají omamné látky, myslí si: „To je velice těžký život. Jak to dokáží?" Proč uvažují tímto způsobem? Protože jejich vlastní inteligence je nečistá; nabádá je: „Musíš ty věci dělat." Takže si nedovedou představit, jaké to je nedělat je. Ale je-li inteligence očištěná praktikováním vědomí *Kṛṣṇy*, pak nás nabádá sloužit *Kṛṣṇovi* a neustále se vyhýbat *māyi*, iluzi. To se pro oddaného stane přirozené. Oddaný má přirozený zájem neustále sloužit *Kṛṣṇovi* a neustále zažívat blaženost vědomí *Kṛṣṇy*. Můžete tomu oddanému nabídnout cokoli, o čem si materialisté myslí, že je to velice pěkné a úchvatné, ale oddaný

řekne: „Brr, dejte to pryč, nechci takový nesmysl ani vidět."

A nakonec přijde *mac-cittaḥ satatam bhava* – *Kṛṣṇa* říká, že když je toho všeho dosaženo, když člověk ve všech činnostech neustále myslí na Něho, když je všechna jeho práce obětována *Kṛṣṇovi*, protože se nezapojuje do žádných chtivých nebo závistivých činností, a když je inteligence úplně očištěna, je spojena s *Kṛṣṇou*, pracuje jen pro *Kṛṣṇu* (*buddhi-yoga*), pak *Kṛṣṇa* říká: – *mac-cittaḥ satatam bhava* „tento oddaný přichází ke Mně." To je osvobození. To znamená, že *Kṛṣṇův* oddaný je neustále v Jeho společnosti na transcendentální úrovni, protože se stal předmětem *Kṛṣṇovy* transcendentální radosti. To je význam slova oddaný. Oddaný je předmětem *Kṛṣṇovy* transcendentální radosti.

Když vidíte obrazy, na kterých se *Kṛṣṇa* věnuje Svým radostným zábavám v duchovním světě, když je s *gopīmi*, krásnými pasačkami krav ve *Vṛndāvanu*, měli byste vědět, že tyto *gopī* jsou *Kṛṣṇovi* velmi drahé, protože jsou předmětem Jeho radosti. Chtějí jen dávat Pánovi štěstí, nemají žádný jiný zájem. To je osvobození. Protože když se člověk ustálí coby předmět radosti Nejvyššího Pána, pak se dosáhne jednoty s *Kṛṣṇou*. *Kṛṣṇa* miluje Své oddané, je jimi neustále obklopen. Nikdy nejde nikam bez Svých oddaných.

Impersonalisté také říkají, že osvobození znamená dosáhnout jednoty s Bohem, ale jejich pojetí jednoty je úplně abstraktní – pro ně je Bůh velké *Nic*, velká *Nula*, a ze mě také bude *nula* a budu stejný jako *On* či zajedno s Ním v *Nicotě*. Ale to, že Bůh je *Svrchované Nic*, není definice *Boha*, kterou nacházíme ve vědeckých písmech. Tam najdete, že Bůh je *Parama Puruṣa*, *Svrchovaný Poživatel*, a užívá si Svých oddaných. To je způsob, jak člověk může dosáhnout jednoty s *Kṛṣṇou*, být vždy spojen s *Kṛṣṇou*, vždy v Jeho společnosti – když se stane předmětem Jeho radosti.

Verš, který jsme dnes četli, vysvětluje, jak se prakticky stát předmětem *Kṛṣṇovy* radosti. Musíte se osvobodit od hněvu a všech hmotných žádostí, musíte realizovat své já jako duši, nikoliv hmotu, a musíte být ukázněni, zaměstnaní jen ve službě *Kṛṣṇovi* a neustále usilovat o dokonalost. Každé ráno zpíváme duchovnímu mistrovi: *nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai* – že duchovní mistr se vždy snaží vytvářet stále dokonalejší podmínky pro radostné

zábavy Kṛṣṇy. Neustále zdokonaluje svou oddanou službu. Pán Kṛṣṇa říká, že ten, kdo dospěje k tomuto, má zajištěnou *brahma-nirvāṇu* — vyjde z lesa, temného, nebezpečného, začarovaného lesa hmotného života a vstoupí do věčného království *brahmanu*, království Boha, vrátí se zpátky domů, zpátky k Bohu.

Máte nějaké otázky?

„Říkal jste, že Kṛṣṇa nepřijme naši službu, dokud se nezbavíme chtíče a hněvu. Co když se snažíme následovat zásady bhakti-yogy, ale chtíč a hněv stále zůstávají?“

Na začátku našeho duchovního života je nestálost, která je způsobena skomírajícím chtíčem a hněvem v našem srdci. Śrīla Prabhupāda tuto počáteční nestálost přirovnal k nastupování do kánoe. Když vstoupíte do kánoe, kýve se sem a tam. To je nevyhnutelné. Řešení je co nejrychleji najít rovnováhu a dobře se usadit. To je řešení. Musíme být pevně zabydleni v oddané službě. *Ādau śraddhā tataḥ sādhu-saṅgo* – na začátku nás naše víra přivede do společnosti oddaných. *Atha bhajana-kriyā* – pak začíná život oddané služby. Člověk má přijmout zasvěcení od duchovního mistra a učinit jeho pokyny svým životem a duší. Pak člověk dojde do stavu *anartha-nivṛtti*, kdy budou všechny jemné aspekty zneklidnění, které jsou v srdci a pocházejí od zbývajících chtíče a hněvu, očištěny a odstraněny. Pak přijde *niṣṭhā* — tehdy je člověk pevně umístěn, jeho postavení je neotřesitelné. Abych to zkrátil a uzavřel, řešení je, že člověk musí vyhledat útočiště u duchovního mistra, musí přijít pod jeho ochranu. Je pravda, že chtíč a závist jsou v srdci, ale pokud člověk přijme útočiště lotosových nohou duchovního mistra, je zachráněn od tohoto nebezpečného vlivu. Další otázky?

„Můžete porovnat vztah Kṛṣṇy k začátečníkům v oddané službě a k čistým oddaným?“

Kṛṣṇa je v srdcích všech živých bytostí – pokročilých oddaných, nových oddaných a také neoddaných. Tak jako je oheň ve dřevě, tak je Kṛṣṇa v srdcích všech. Ale dřevo může být mokré, suché nebo může hořet. Mokré dřevo je neoddaný, ten, kdo se plně zaměstnává hmotnými činnostmi. Velice dlouho

trvá, než bude zapálen ve vědomí Kṛṣṇy. Suché dřevo znamená nový, začínající oddaný, ten, kdo se dostává do kvality dobra. Stačí mu trochu styku s ohněm a začne také hořet. a dřevo, které už hoří, je pokročilý oddaný, který si je plně vědom Kṛṣṇy. Ten může zapálit ostatní. Jeho společnost je dobrá zvláště pro suché dřevo, které začne okamžitě hořet. Ale i kus mokrého dřeva po nějaké době vyschne a začne hořet, když ho dáte doprostřed ohně. Někjaké další otázky?

„Máme rozvinout transcendentální chtíč. Jaká je jeho podstata?“

V Caitanya-caritāmṛtē stojí:

*ātmendriya-prīti-vāñchā –
tāre bali 'kāma'
kṛṣṇendriya-prīti-icchā
dhare 'prema' nāma*

Dychtivost uspokojovat svoje vlastní smysly se nazývá chtíč. Ale dychtivost potěšit Kṛṣṇovy smysly se nazývá *prema*, čistá láska – transcendentální chtíč, jestli se ti to tak líbí.

Vidíme, že materialističtí lidé velice dychtí těžce pracovat, vydělávat peníze a utrácet je za smyslový požitek. Tak ztratí veškerou energii svého života. Když oddaný začne být stejně dychtivý, vlastně ještě více, protože dychtivost oddaného není omezena hmotnou přírodou, je-li dychtivost oddaného zcela zaměřena na službu Kṛṣṇovi a uspokojení Kṛṣṇových smyslů, pak je na úrovni *premy*, čisté lásky ke Kṛṣṇovi.

Aby materialisté uspokojili své smysly, vstávají brzo ráno, stojí frontu na autobus, podstupují spoustu těžkostí v továrně, těžce pracují. Oddaný by měl těžce pracovat pro Kṛṣṇovu misi se stejnou dychtivostí, se stejným smyslem pro povinnost: „Musím to dělat.“ Karmí by raději spali, když jim v pět hodin ráno zazvoní budík, ale pak si pomyslí: „Ne, musím do práce, jak jinak si budu moci užívat?“ Oddanému se také někdy nechce vstávat, když mu ráno zvoní budík, ale měli bychom si myslet: „Musím sloužit Kṛṣṇovi.“ Je třeba si udělat plán, jak použít všechnu energii tohoto těla jen ve službě Kṛṣṇovi. Měli bychom o tom stále meditovat.

Když jdeme do ulic a rozdáváme knihy Śrīly Prabhupādy, někdy si myslíme: „Je to tak těžké, měl bych si možná odpočinout, sednout si do auta a číst nebo spát.“ Ale mělo by nás napadnout:

„Ale kdybych musel pracovat v hmotném světě pro svou rodinu, udělal bych to? Udělal bych si volně odpoledne? Ne! Pracoval bych těžce, jinak by mi to zničilo život.“ Když tu energii nedáme Kṛṣṇovi, *māyā* nám ji vezme. Ve skutečnosti neexistuje něco jako líná osoba. Je to jen otázka toho, jestli známe smysl svého života.

Možná znáte příběh o králi, který byl velice nespokojený, protože v jeho království bylo mnoho takzvaně líných lidí, kteří pořádně nepracovali a nepodíleli se na blahobytu společnosti. Přemýšlel, co s tím udělat, snažil se mnoha způsoby přimět lidi k práci, ale oni neměli zájem. Nakonec postavil ze dřeva velkou halu a nechal vyhlásit: „Ať všichni líní lidé v mém království, všichni ti, kdo by raději nepracovali, přijdou do této haly a my pro ně připravíme velkou hostinu.“ Přišly tisíce lidí. u dveří stály strážé a ptaly se: „Jste líný?“ „Ano, jsem líný.“ „Dobrá, běžte dovnitř.“ Všichni se posadili a měli velkou hostinu. Ale když byla hala plná, král nařídil, aby ji podpálili. Jakmile všichni ti takzvaně líní lidé viděli, že hala hoří, byli velice aktivní: běhali, skákali, cpali se do oken a dveří. Nakonec v celé hale zůstali jen dva lidé. Seděli a velice pomalu jedli. Oheň hořel všude okolo nich. Nakonec se jeden z nich obrátil na toho druhého a řekl: „Mám v zádech oheň.“ Ten druhý odpověděl: „Tak se otoč na druhou stranu.“ Král se díval: „Tito dva jsou jediní dva skutečně líní lidé v celém mém království.“

Lidé nejsou skutečně líní, ale mohou být neinspirovaní, to je všechno. Musíme zůstat nadšení pro službu Kṛṣṇovi, musí to být náš rozhodný plán: „Všechnu svou energii v tomto těle v tomto životě dám Kṛṣṇovi.“ Měli bychom mít vždy na paměti, že pokud tuto inspiraci ztratíme a budeme takzvaně líní, nebudeme skutečně líní, ale tu energii nám vezme *māyā*. Můžeme být líní pro Kṛṣṇu, ale budeme velmi aktivní pro *māyā* a pak znovu poklesneme do onoho lesa hmotné existence.

Hare Kṛṣṇa

MARATONOVÁ INSPIRACE

Navina Nirada Dāsa

Nejdůležitější činností mnoha členů hnutí Hare Kṛṣṇa je dávat lidem duchovní poznání. Bez duchovního poznání je lidský život neúplný. Nejhlubší duchovní poznání se nachází ve Védách.

Śrīla Prabhupāda považoval za svou nejdůležitější činnost přeložit do angličtiny esenci védského poznání. Aby rozšířil toto poznání, založil Bhaktivedanta Book Trust, z něž se stalo největší nakladatelství vydávající knihy o indickém náboženství a filozofii na světě. Mnoho jeho žáků a žáků jeho žáků oceňuje velký poklad védského poznání zjeveného prostřednictvím Prabhupādových knih a jsou inspirováni zasvětit své životy jejich distribuci.

Zasažený bleskem

Jednoho dne, když jsem rozdával knihy na parkovišti v Oslo v Norsku, jsem si všiml muže, který vypadal zvláštně. Jak šel přes parkoviště, kymácel se a téměř ztrácel rovnováhu. Zastavil se, udělal pár kroků dopředu, pár kroků zpátky, pár kroků do strany a pak šel dál.

Přistoupil jsem k němu a ukázal jsem mu knihy. Byl vysoký, ale z jeho řeči jsem pochopil, že přes tělesnou velikost je to člověk s měkkým srdcem a dobrým rozlišováním.

Vzal si dvě knihy, ale měl jen velmi málo peněz. Dal mi je a řekl: „To je všechno, co mám. Ale půjdu teď do banky a až se vrátím, dám ti víc.“

Řekl jsem: „Dobře. To je v pořádku.“ a dal jsem mu ty dvě knihy.

Později se vrátil a trpělivě čekal, zatímco jsem někomu prodával knihy. Pak přišel a podal mi další peníze.

Zeptal jsem se ho: „Vy už asi víte něco o těchto námětech?“

Řekl, že ano, že čte dlouho esoterické knihy. Před čtrnácti lety ho v horách zasáhl blesk. Byl dlouho ochrnutý a v kómatu. Asi dvanáct let byl na vozíčku a nyní někdy částečně ztrácí paměť a má problémy s rovnováhou.

Od té nehody se zajímá jen o duchovní témata. Jeho rodina a přátelé ho opustili. Pořád dělá svoji starou práci, řídí nákladáky, ale řekl, že dělá tu práci jen ze zvyku, aby si vydělal, a ve zbylém čase studuje duchovní život a duchovní literaturu.

Řekl jsem mu, že Prabhupādovy knihy jsou skutečná duchovní literatura. Vzal jsem ho do auta a on si vzal všechny knihy, které jsem měl, a dal mi všechny peníze, které měl.

Řekl: „Šel jsem dnes do banky pro peníze. Nějak jsi mi dal tyto úžasné knihy a já jsem ti dal všechny peníze. Myslím, že je to vůle prozřetelnosti, boží řízení, protože jinak bychom se tu nepotkali.“

Byl velice nadšený, že dostal Prabhupādovy knihy.

Narkoman v Bernu

Rozdával jsem knihy v Bernu, hlavním městě Švýcarska, a kolem mě šel mladý narkoman. Vypadal velice, velice špatně. Myslil jsem, že ho nechám být, protože drogově závislí se obvykle moc nezajímají o knihy a někdy bývají dost agresivní. Kolem bylo spousta lidí, tak jsem se mu snažil vyhnout.

Ale on šel ke mně a usmál se tím nejneuvěřitelněji zářivým úsměvem.

Zeptal jsem se ho: „Proč se usmíváš? Známe se snad? Znáš tyto knihy?“

Přišel ke mně a řekl: „Četl jsem ty knihy léta, když jsem byl v psychiatrické léčebně. Rodiče mi ty knihy koupili. Mám AIDS a za pár měsíců umřu. Prostě čtu knihy Śrīly Prabhupādy, a proto jsem ve skutečnosti velice šťastný. Kromě čtení knih Śrīly Prabhupādy nemusím v životě nic jiného dělat. To je všechno, co mám na práci.“

Zajímavě jsme si popovídali a on odešel se třemi novými knihami.

Louis a jeho problém

Cestoval jsem po Spojených státech s Kaustubhou Dāsem z KrishnaFestu. Jeden večer jsme brali benzín u pumpy a muž jménem Louis, který ji obsluhoval, začal hovořit o svém životě. Byl sklíčený, protože mu zemřela matka. Nemohl pochopit, proč musela zemřít, když byla tak milá osoba a nikdy neudělala nic špatného, nikdy nikomu neublížila. Ale nějak se to stalo a on už přestal rozumět světu. Život mu připadal prázdný a smutný.

Louis vyprávěl, že šel kvůli svým depresím a nezájmu o život k psychiatrovi. „Víte, co mi ten psychiatr řekl? Řekl mi, že mám jít ven a krmit ptáky. Šel jsem tedy do parku a krmil jsem ptáky. Připadal jsem si hloupě, jako malé dítě. a nepomohlo to.“

Byl víc a víc sklíčený a zklamaný a unavený životem. Nevěděl, co má dělat – měl by se zabít? Nevěděl, proč žije.

Kaustubha mu řekl: „Tak nejdříve ze všeho bys měl pochopit, že tvoje matka nezemřela.“

Louis byl šokován a oči se mu rozšířily: „Cože? Nezemřela? a kde tedy teď je?“

„Tvoje matka jenom změnila tělo. Je duše jako ty a já a prostě změnila své tělo. Tak jako se člověk může přemístit z jednoho auta do druhého, tvoje matka se prostě přemístila do jiného těla. Pořád je naživu.“

A za druhé bys měl pochopit, že tvůj psychiatr je prostě podvodník, který z tebe tahá peníze, ale nepomůže ti ani trochu pochopit skutečná fakta o životě. Měl by sis přečíst tuto knihu „*Nauka o seberealizaci*“ a příběh o Ajāmilovi, který měl zážitek blízky smrti.“

Louis byl povzbuzen: „Ú, moje mamka neumřela? To je úžasné.“

Vzal si dvě knihy a šťastně dal příspěvek.

Navina Nirada Dāsa je žák Harikeši Śvarnīho. Po mnoha letech je jedním z těch, kdo rozdávají nejvíce knih Śrīly Prabhupādy v ISKCONu.

Śrīla Harikeša Swami

I. část

**„KNIHY JSOU ZÁKLAD.
KÁZÁNÍ JE PODSTATA.
PRAKTIČNOST JE ZÁSADA.
ČISTOTA JE SÍLA.”**

Śrīla Prabhupāda

Tato slova zůstávají jako hold génia Śrīly Prabhupādy. Prabhupāda chápal význam slov velice hlubokým způsobem a věděl, jak předat tyto významy v dobře zvážených a sestavených větách. Vzpomínám si, když mi jednou Prabhupāda řekl: „Moje psaní není jako tvoje přepisování; jenom pohybovat prsty sem a tam. Já musím pečlivě vybrat každé slovo, protože tyto knihy přetrvají příštích 10 000 let.“ Často jsem poslouchal, jak Śrīla Prabhupāda diktoval svoje knihy uprostřed noci, když jsem se probudil ze spánku v místnosti vedle jeho pokoje. Jeho slova byla obvykle plynulá, ale někdy se zastavil a přemýšlel o přesném slově, které by nejlépe vystihovalo jeho záměr. Prabhupāda vždy myslel na to, že prezentuje tyto knihy lidem celého světa, aby je chápali, a proto se vždy snažil vybrat správná slova, která vystihují hluboké pojetí, které tvoří naši gaudīya-vaiṣṇavskou filozofii. Nejúžasnější věc je, že přestože většina lidí, kteří tyto knihy kupují a oceňují je, chápou jenom trochu nebo vůbec jejich filozofický obsah, oddaní, kteří chápou tuto filozofii dobře, jsou také plně spokojeni čtením jeho knih. Jak mohl psát takovým způsobem, že všichni - začátečníci (nebo ještě méně) i adeпти mohou ocenit to, co říká? To je jistě známkou jeho velkého génia, kterého lze jen stěží v dnešní společnosti najít.

Prozkoumejme proto ty čtyři řádky, které začínají slovy „Knihy jsou základ“. Přesto, že jsou tyto řádky krátké, jsou mocné jako Vedavyāsovy Vedānta sūtry. Všechno, co potřebujeme vědět, abychom se mohli zapojit v tomto hnutí pro vědomí Kṛṣṇy podle touhy Śrīly Prabhupādy, je zahrnuto v těchto čtyřech řádcích. Přemýšlel jsem o tom, že by bylo nápomocné zjistit, jaký význam dává slovník esenciálním slovům v těchto čtyřech principech, a prozkoumat jejich významy ve světle toho, co nás Śrīla Prabhupāda učil.

Knihy jsou základ

Každý ví, co jsou knihy. Každý rok jsou v různých jazycích světa produkovány miliony knih. Skoro sto procent z nich je *grāmya-kathā*, neboli témata zabývající se rodinou, společností, národem nebo světskou láskou. Śukadeva Gosvāmī řekl, že materialista má tisíce námětů, o kterých hovoří, ale všechny z nich se přímo nebo nepřímo zabývají domovem a rodinou. Máme praktickou zkušenost s tím, že místní knihkupectví má pouze vzácně co nabídnout oddanému, vyjma nějakých aktuálních technických příruček.

Ale Prabhupādovy knihy jsou jiným výtvořem. Za prvé to jsou překlady nejdůležitějších knih ve vesmíru. Vyāsadeva sám řekl o Śrīmad-Bhāgavatamu, že není potřeba žádné jiné knihy, protože Bhāgavatam představuje esenci duchovní filozofie. Všichni také známe velkou důležitost Bhagavad-gīty, protože byla přímo vyslovena Pánem Śrī Kṛṣṇou samotným. Ostatní knihy Śrīly Prabhupādy všechny představují samotnou esenci duchovní filozofie, a tak mohou lidem tohoto světa přinést největší prospěch.

Jak bychom mohli žít bez knih Śrīly Prabhupādy? Co by bylo ke čtení? O čem bychom přemýšleli? Co bychom říkali v přednáškách? Určitě bychom byli ztraceni ve víru mentální spekulace, kdybychom neměli tyto nepřekrásnější překlady největší literatury známé člověku. Proto nemůžeme dělat nic jiného, než oslavovat tyto knihy a nejmilostivější osobnost, toho, kdo věnoval čas a podstoupil problémy, aby nám tyto knihy předložil. Śrīla Prabhupāda bude znám tak dluho, dokud budou známy slávy Pána, protože byl první a nejdůležitější osobou, která přinesla toto vědomí Kṛṣṇy pokleslým duším mimo Indii. Bez jeho milosrdnosti bychom se všichni stále ještě váleli v temnotě nevědomosti, trpíce trojnásobnými utrpeními této materiální přírody.

Proto když Prabhupāda říká: „Knihy jsou základ,“ myslí tím duchovní, transcendentální knihy, které jsou určeny k tomu, aby vytvořily revoluci v tvrdých srdcích materialistických lidí, kteří ztratili vizi vlivem Kali-yogy.

A co se čeká, že budeme s těmito knihami

PRA

dělat? První věc, kterou bychom měli udělat s knihami Śrily Prabhupādy, je číst je; pravidelně, každý den bez výjimky. Vzpomínám si, jak Śrīla Prabhupāda nařikal v Johannesburgu v roce 1975. Řekl: „Oni si myslí, že tyto knihy jsou jen na prodávání. Ale já jsem je napsal pro své žáky, aby je četli. Proto tě pověřuji, abys četl 24 hodin denně!“ Naši první povinností je pochopit, co jsou tyto knihy, potom můžeme přistoupit k další povinnosti, což je rozdávat je lidem tohoto světa. Pokud můžeme dojít k pochopení, jak ohromný dar jsou tyto knihy, pak budeme schopni dát tento dar ostatním ve správné náladě obdivu a úcty. Když tito lidé uvidí naši náladu a naši připoutanost k těmto knihám, pak je s nadšením přijmou do svých domovů a svých srdcí.

Na začátku, když potkáte lidi na ulici nebo v jejich domovech, nevědí, jak úžasné jsou tyto knihy. Koneckonců na trhu je mnoho knih. Jak mohou tedy znát specifickou důležitost těchto knih oproti jakékoliv jiné knize? A navíc všichni dobře znají obchodníky a jejich známé nadšení prodat komukoliv cokoli, jen aby vydělali peníze. Proto abychom prodali knihu, musíme okamžitě překonat dvě hrozné překážky - podobnost základní formy těchto knih a jiných knih a podobnost zaměstnání mezi normálním prodávacem a oddaným na ulici nebo u dveří.

Existují dva velké rozdíly v této transakci ve srovnání s obvyčejnou. Za prvé: knihy nejsou obvyčejné knihy, ale jsou duchovní a naplněné věcným poznáním nejvyšší kategorie. Za druhé: distributor není obvyčejná osoba, ale představitel Samotné Nejvyšší Osobnosti Božství, osoba, která žije podle principů v těchto knihách a která je pravidelně studuje.

Ale jak to lidé mohou pochopit? Proto je podstatné, aby oddaný představoval knihy takovým způsobem, aby lidé mohli pochopit bezprostřední rozdíl mezi těmito knihami a obvyčejnou literaturou určenou pro vrány. Osoby, kterým jsou tyto knihy určené, jsou jako labuť, které obývají jezera s čistou vodou a lotosovými květy, zatímco obvyčejné knihy jsou přitazlivé pro vrány, které žijí na hromádách špinavých odpadků. První povinností oddaného je nějak perspektivněmu kupci vštípit ideu, že tyto knihy jsou zvláštní. Pokud člověk může tak či onak pochopit, že tyto knihy se úplně liší od materiální různorodosti a koupě těchto knih znamená obrat v jeho všedním životě materiálních takzvaných radostí, pak si je bez váhání koupí.

Je jasné, že knihy Śrily Prabhupādy jsou nejdůležitější knihy na světě a že rozdávatí těchto knih je nejdůležitější služba, kterou může člověk dnes v ISKCONu vykonávat. Śrīla Prabhupāda řekl, že „Knihy jsou základ“. Co myslel slovem základ?

Zde je to, co říká o slovu „základ“ Comptonův slovník.

základ, m., pl. základy

1. základ, základna nebo hlavní podpůrný faktor
2. hlavní složka něčeho
3. základní princip nebo teorie, jak systému, tak poznání

Tyto tři primární definice slova „základ“ jasně dokládají, co Śrīla Prabhupāda myslel, když řekl: „Knihy jsou základ.“ Knihy jsou základ, základna a hlavní podpůrný faktor ISKCONu a rozdávatí těchto knih je základní princip ISKCONu. To je velice jasné. Nemusíme spekulovat, abychom pochopili, co myslel, protože *mukhya vṛtti*, neboli přímá definice slov jasně určuje význam jeho výroku. Jednoduše řečeno, knihy jsou samotným základem, na kterém je

postaven ISKCON.

Často hovoříme o ISKCONu jako o domu. Ale chápeme skutečně základy tohoto domu? Někdy lidé přehlížejí základy v okouzlení nad tím, jak se objevují vyšší poschodí domu. Dokonce i prapor, který vlaje nad vchodem, přitahuje více pozornosti než základy, skutečná opora existence domu.

Kdyby tam nebyl prapor, vadilo by to tolik? Ale kdyby neexistovaly základy, nemohl by existovat ani dům. Samozřejmě, že dům se skládá z mnoha prvků, a každý z nich je svým způsobem důležitý. Ale každý stavitel ví, že dům je tak pevný, jak pevné jsou základy, na kterých je vybudován. Člověk může mít krásný dům, dokončený s veškerými ozdobami a parádou, ale pokud jsou shnilé základy, dům je nanic a brzy se zřítí.

Někteří oddaní neoceňují úlohu rozdávatí knih v ISKCONu. Souhlasíme s tím, že mnoho oddaných oceňuje, ale existují někteří, kteří to berou na lehkou váhu a nestarají se o tuto nejdůležitější činnost. Pak znovu, existují někteří oddaní, kteří se starají pouze o tuto činnost a nestarají se o žádné jiné formy oddané služby. Ani jeden postoj není zdravý, ani není takový nedostatek v pochopení úplného obrazu ISKCONu dobrý pro kazatelskou misi. Měli bychom oceňovat službu všech oddaných a pochopit, že pracují společně na pokroku kazatelské mise. Ale nikdy bychom neměli zapomenout ten základ, na kterém stojí celý ISKCON, bez kterého bychom byli ztraceni - knihy.

Kdykoliv se někdo zeptal Śrily Prabhupādy odkud bere peníze na své různé projekty, okamžitě odpovídal: „Prodáváme lakhy (stovky tisíc) našich knih každý den!“ Byl velmi potěšen, když to pochybovačům říkal. Byl pyšný na to, kolik se prodalo jeho knih, a na své prodavače knih. Tím nechci říci, že neoceňoval jiné služby, které oddaní vykonávali, vůbec ne, ale zdůrazňoval rozdávatí knih, protože věděl, že je to podstatné pro rozvoj jeho hnutí. Navíc žádný z projektů v Indii by nebyl možný bez pomoci BBT, které získává peníze z rozdávatí knih Śrily Prabhupādy.

Takže je jasné, že knihy jsou jistě důležité, a že bychom na to v našich životech v oddané službě nikdy neměli zapomenout. Všichni vedoucí všech chrámů by měli dohlédnout na to, aby se v jejich oblastech rozdávaly knihy, alespoň do určité míry, a měli by dychtit, alespoň v srdcích, rozšířit rozdávatí knih více a více podle svých prostředků. Měli bychom se pravidelně modlit k Božstvům a Śrīlovi Prabhupādovi, aby nám poslali více saṅkirtanových bojovníků, abychom mohli zvětšit rozdávatí těchto úžasných knih více a více.

Saṅkirtanoví oddaní chápou důležitost této mise. Tolik touží naslouchat o této misi, že o ní pravidelně hovoří a čtou. Někdy si oddaní myslí, že o něco přicházejí, když se neúčastní všech ostatních aspektů vědomí Kṛṣṇy a jen rozdávají knihy, ale viděli jsme, že pro saṅkirtanového oddaného není problém naučit se jakékoliv umění potřebné pro kázání a řízení, když je to později potřeba. Pokud je základ, všechno ostatní přijde automaticky. Proto bychom měli jít rozdávat tyto knihy s velkým nadšením, protože to podpoří společnost ISKCONu s veškerými jeho potřebami, aby se expandoval, rostl a získal větší a větší vliv v moderním světě.

(pokračování příště)

Drahý Śrilo Prabhupādo.

Přijměte prosím moje nejpokornější poklony ve stínu vašich lotosových nohou, které zchlazují horečku hmotné touhy v myslích pokleslých podmíněných duší.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmīnīti nāmīne*

*namas te sārāsvate deve gaura-vānī-pracāriṇe
nirviṣeṣa-sūnyavādī-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Kéž se v tento velmi příznivý den vešeho božského zjevení mé pochopení všeho, co jste udělal a i nadále děláte pro tuto nejnepohodnější, zmatenou duši chybujícího srdce, nyní projeví jako upřímnost, se kterou by měla být sepsána tato oslava. Dejte mi laskavě příležitost, v tomto životě a v nekonečně mnoha budoucích životech, abych vám osobně splatil to, že jste mě přijal v Bostonu před čtyřicetiletými lety za svého žáka.

Śrilo Prabhupādo, píší tato slova pro vás v nejsvatějším Śrīdhām Māyāpuru, kde je vaše přítomnost v Puṣpa-samādhi Mandīru hmatatelnou realitou. Mé návštěvy u vás na tomto místě mě osvěžují, inspirují a hluboce dojmají. Masivní bílý mramorový dóm korunovaný zlatým kálašem je Meru tohoto věku, sloup, který drží svět. Když se na něj upřeně dívám, připomíná mi to rčení: „Jeden člověk s odvahou utváří většinu.“

Architektonicky je Samādhi Mandir ohromující. Ale oddaní se moc nezajímají o architekturu. v různých částech světa jsem viděl větší a ozdobnější budovy, ale ty nepohnuly mou mysl tak jako Mandir. Nedá se to porovnávat, protože Mandir byl postaven jako oběť Vaší Božské Milosti. Podle světských měřítek také existují takzvaní velcí muži, jejichž jména jsou pojmy v každé domácnosti na celém světě. Ale vše, co udělali, bylo pro smyslový požitek. To, co jste udělal vy, bylo pro Kṛṣṇu. a jako ocenění toho Kṛṣṇa nechává více a více narůstat transcendentální měsíc vaší slávy, vedle níž je sláva otců národů, vzdělaných vědců a hrdinů pouhým třpytem hvězd. Brzy bude vaše jméno bezpochyby na rtech celého světa. Ale to, co vás odlišuje, co nás přitahuje k vašim lotosovým nohám, co vás skutečně drží v našich srdcích a dělá z nás vaše věčné následovníky, je prostě to, že všechno, co jste udělal, ať velké, či malé, jste dělal pro Kṛṣṇu. Zábavy tak silně vyobrazené na dioramatech v Samādhi – vaše boje, abyste sloužil svému Guru Mahārājovi, v Indii od 40. let do doby, než jste odjel do Ameriky; riskantní cesta parníkem, kterou jste podnikl v pokročilém věku; vaše kázání mezi hippies; to, jak jste zavedl Ratha-yātru v San Francisku; jak jste zaplavil svět svými transcendentálními knihami – dosvědčují vaši lásku k Tomu, Jehož všechny světské idoly zapomněly a pomohly ostatním zapomenout. Jeden člověk s odvahou pro Kṛṣṇu utváří většinu tak, aby si byli vědomi Kṛṣṇy.

Drahý Śrilo Prabhupādo, prosím naplňte naše srdce svou odvahou a držte nás prosím pevně pod svou ochranou. Píší tento hold během zatmění měsíce zde v Māyāpuru. Před několika dny jsem viděl kometu. Dvě noci před Gaura-pūrṇimou se kolem měsíce objevil světelný kruh. Několik dní po příští Gaura-pūrṇimě má kolem země proletět velká kometa. To jsou všechno nepříznivá znamení. s růstem vašeho hnutí ve světě se zosobněný Kali cítí v ohrožení. Právě když si myslel, že již porazil náboženství materiální vědou; právě když si myslel, že již pohřbil

spálené zbytky morálky pod lavinou „volné lásky“ a pornografie; právě když si myslel, že svět byl již sveden doktrínou „já jsem Bůh“ – založil jste ISKCON a takto odhalil podvádění vědců, prázdnou hnusotu nedovoleného sexu a císařovy nové šaty moderního člověka, který si činí nárok na svrchovanost nad stvořením. Kaliho pohled Medúzy spočívá nyní na nás. On má moc změnit srdce všech obyčejných mužů a žen na kámen.

Śrilo Prabhupādo, bojím se o vaši společnost oddaných. Bojím se o sebe v této společnosti. Mé srdce už bylo kamenné; a když jste ho rozdrtil silným úderem kladiva vašeho kázání, neodpadly všechny žulové úlomky. Já jsem na nich naopak pošetile lpěl. Nyní, když znovu cítím na svém srdci v kámen měnící sevření Kaliho, vím, že musím plně vyhledat útočiště u vás, abych nezamrzl na své dráze. Víím to – ale jsem slabý a kolísavý. Pomozte mi, Śrilo Prabhupādo. Pomozte svému ISKCONu. Celá hmotná energie stojí proti nám. Pokud zůstaneme obyčejnými muži a ženami, nebudeme mít sílu vám sloužit. a to je pro toho, kdo poznal službu vám, úděl horší než smrt. Existuje jen jeden způsob, jak být před tím vším zachráněn: všechny zbytky znečištění musí být rozhodně odstraněny a vyhozeny pryč a tato těla, myslí a duše musí být plně zasvěceny vašim lotosovým nohám.

Jsem nízký, pokleslý a sužovaný reakcemi za nespočetné přestupky v oddané službě. Pokud mě nezachráníte, budu ztracen. Přestože nemám žádné kvalifikace, abych mohl očekávat vaši přízeň, nemohu se obrátit na nikoho jiného pro svou ochranu, protože kromě vás neexistuje nikdo, do koho bych mohl vložit svou víru. Vidíte moji bezmocnost, Śrīlo Prabhupādo, prosím udělejte, co považujete za nejlepší.

Než skončím, Śrilo Prabhupādo, dovolu mi laskavě přímo oslovit ty, kdo poslouchají a čtou tato slova, ať už jsou to oddaní nebo prostě zvědaví lidé, ať je nyní den vaší Vyāsa-pūji v roce 1996, v roce vašeho stého výročí, nebo kdykoliv později. Drazí přátelé, nemějte pochyb, že Śrīla Prabhupāda je zde dnes s námi na tomto shromáždění k jeho počtě. Nemám žádnou hodnotu, kterou bych na sobě viděl, ale přesto mě Śrīla Prabhupāda drží ve své službě. Vy jste vznešené duše a můžete nabídnout Śrīlovi Prabhupādovi mnohem více než kdy já budu moci. Přijměte prosím jeho milost. Pojdme nyní všichni společně zvolat z posledního skrytu našich srdcí: ŚRĪLA PRABHUPĀDA KĪ JAYA! OSLAVY STOLETÉ VYĀSAPŪJI ŚRĪLY PRABHUPĀDY KĪ JAYA! ŚRĪLA PRABHUPĀDA, NAŠE JEDINÁ NADĚJE, KĪ JAYA! Nyní se všichni rozhodněme, že budeme věčně spojeni v jeho misi.

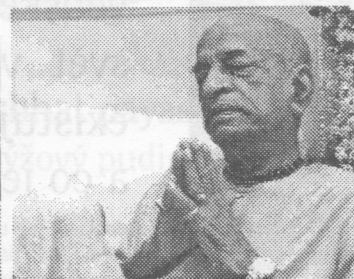
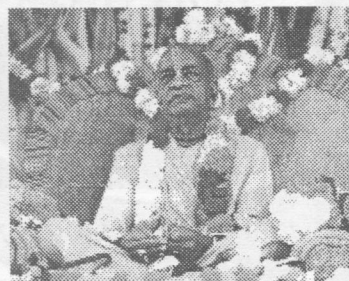
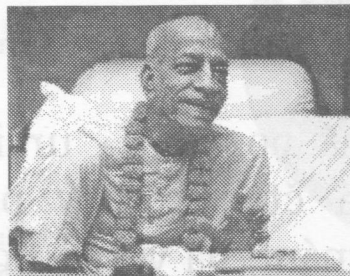
Sláva Vaší Božské Milosti v tento rok stoletého výročí vašeho milostivého zjevení v tomto hmotném světě!

Váš věčný služebník,
Suhotra Swami

*om̐ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam̐ yena tasmāi śrī-gurave namaḥ*

*nama om̐ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmīnī itī nāmīne*

*namas te sārsvate deve gaura-vānī-pracāriṇe
nirviṣeṣa-śūnyavādī-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Můj nejdraší Śrilo Prabhupādo,

Přijměte prosím mé plné a pokorné poklony v prachu vašich lotosových nohou. Sláva Vaší Božské Milosti!

Když jsem obdivoval loňské i letošní otevření vašeho Puṣpa-samādhi ve Śrīdhām Māyāpuru, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně vzrostly.

Když jsem slyšel o úžasných oslavách příznivého roku vašeho stého výročí a snažil se na nich podílet, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně vzrostly.

Když jsem tančil v ulicích centra Kalkaty a držel v rukách noviny z toho dne s úžasným článkem týkajícím se vašeho stého výročí a oslavujícím Vaší Božskou Milost, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně vzrostly.

Když jsem uvažoval o různých proslovech starších oddaných a vlivných osobností na oslavu Vaší Božské Milosti během zvláštních příležitostí ve vztahu k vašemu stému výročí, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně vzrostly.

Když jsem poslouchal hluboké a smysluplné realizace mých drahých duchovních bratrů a sester o Vaší Božské Milosti, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně vzrostly.

Když jsem přemítal nad jednou z nedávných publikací o slávě Vaší Božské Milosti a vyjádřil jsem jí své upřímné ocenění, autor se mě zeptal, zda zvětšila mou lásku k vám. Zdráhal jsem se odpovědět, cítil jsem nevysvětlitelnou hrozbu vůči soukromí „mé lásky“ k Vaší Božské Milosti. Zdvořile jsem odpověděl: „Samozřejmě.“ Později jsem o tomto bodu hluboce přemýšlel a musím přiznat, že byla odhalena hranice „mé lásky“ k Vaší Božské Milosti. Prokázal jste svou lásku a bezpříčinnou milost nejen mně, ale i nespočetně mnoha dalším. v tomto hmotném světě nárůst lásky k jedné osobě znamená úbytek lásky k jiné, ale povaha duchovní lásky je přesně opačná. Cítím bolest a zároveň úlevu, když vidím, jak se mezní zdi ohraničující mou lásku k vám hroutí s tím, jak více a více lidí začíná ukazovat své ocenění a lásku k Vaší Božské Milosti. Vy budete nepochybně a nepochopitelně opětovat jejich city.

Když pozoruji, jak se postupně ukazuje vaše skutečné postavení zakladatele-*ācāryi* nejen ISKCONu, ale dalších deseti tisíc let vědomí Kṛṣṇy, má hluboká úcta a obdiv k vám, Śrilo Prabhupādo, mnohonásobně rostou.

Zakladatel-*ācārya* se liší od všech ostatních *ācāryū* a jeho vlastnosti a činnosti jsou popsány v *śāstrách*, jako například v *Prapannāmṛta Tarpaṇe*:

„Mezi všemi *ācāryi* je ten, který je osvoboditelem všech lidí, který se zjevuje v tomto světě, aby odstranil strach pokleslých duší, jistě nejdokonalejší.“

„Osvětluje konečný význam filozofických závěrů vyslovených Kṛṣṇou, který přednesl *Bhagavad-gītu*. Podává také dokonalé výklady svědectví *ṛṣiū*.“

„On, oceán milosti, přináší velkolepé knihy pro blaho lidí, které vysvětlují význam Vedānty přísně v souladu s předešlými vaiṣṇavskými *ācāryi* a oddanými.“

„Tímto způsobem přemůže všechny a svými argumenty poráží stovky různých nepříznivých filozofií.“

Zakladatel-*ācārya* zaujímá jedinečné postavení na všechny časy do budoucna. Dříve si *ācāryové* vybírali a přísně zkoušeli upřímnost a kvalifikace svých žáků. Ale jedna ze zvláštních charakteristik zakladatele-*ācāryi* je jeho neomezený soucit. Přijímá bez rozlišování všechny, kdo hledají ochranu u jeho lotosových nohou.

Učil jste celý svět stát se vědomým Kṛṣṇy — zpívat Kṛṣṇova jména a poskytovat Mu láskyplnou službu. Nyní je na všech lidech tohoto světa, aby se stali vědomými Prabhupādy — aby zpívali vaše jméno, sloužili vaší misi, a tak ukázali svou lásku k vám. Jedině potom bude Pán Kṛṣṇa plně spokojen a dá všem svá božská požehnání.

Pokud se týká mě samotného, nic se nevyrovná mému hlubokému obdivu a neustále se zvětšující lásce k Vaší Božské Milosti, kromě toho, že jste mě vysvobodil z oceánu hmotné existence.

Váš nehodný služebník
Bhaktivaibhava Swami

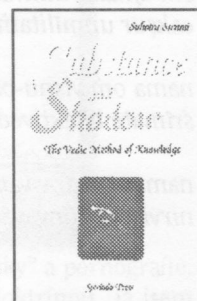
SUBSTANCE AND SHADOW

PODSTATA A STÍN

Śrīla Suhotra Swami

anglicky, 351 stran

Veda znamená poznání - určité poznání. Tato kniha vyzývá čtenáře aby pohlédl ve světle vedského poznání, na věčnou otázku života: zda svět v dosahu naší mysli a smyslů skutečně existuje. Je něco za tímto světem? Co je pravda a co je iluze? Co je smyslem bytí?

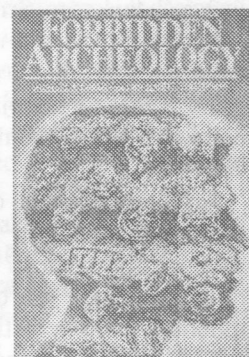
FORBIDDEN ARCHEOLOGY

ZAKÁZANÁ ARCHEOLOGIE

Drutakarma Dāsa & Sadāputa Dāsa

anglicky, 914 stran

Během posledních dvou století objevili badatelé kosti a nálezy, které ukazují, že lidé jako my existovali na zemi už před milióny let. Vědecké kruhy to však skrývaly, ignorovaly nebo na tato význačná fakta zapomínaly. Proč? Protože jsou v rozporu s převládajícími názory na původ lidstva a historii.

Tyto knihy
si objednejte
na naší adrese:

ISKCON

Centrum pro vědská studia

Jílová 290

Praha 5-Zličín

155 00

Khara mung dāl Zlatá polévka z mung dálu

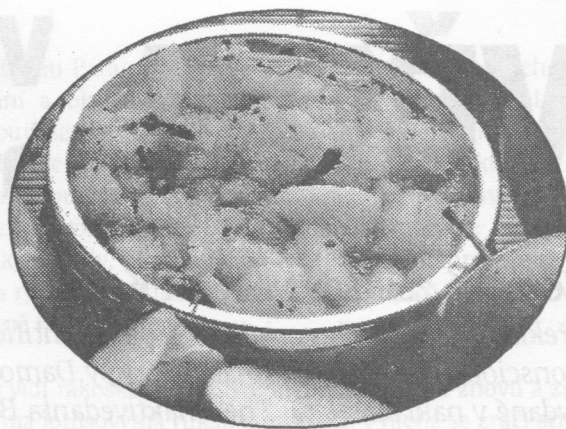
- 2 dl mung dálu nebo loupaného hrachu
- 1,5 l vody nebo 1,3 l pokud vaříte v tlakovém hrnci
- 1/2 čl kurkumy
- 2 pl ghī nebo rostlinného oleje
- 1/2 pl koriandru
- 1/2 pl kmínu
- 1 čl soli
- 2 čl strouhaného čerstvého zázvoru nebo 1 čl sušeného
- 1 čl zelených čili papriček, zbavených semínek a nasekaných (podle volby)
- 2 pl sekané čerstvé koriandrové nebo petrželové nati

Přebraný, omytý a namočený dāl scedte. Ve třilitrovém hrnci s tlustým dnem přiveďte k varu vodu s dalem, kurkumou a kouskem ghī. Snižte plamen a na mírném ohni vařte asi 1 hodinu dokud dāl není měkký a úplně uvařený. (V tlakovém hrnci vařte asi 25 minut.) Mezitím nasucho pomalu opražte kmín a koriandr. Pak je hrubě rozemelte. Když je dāl uvařený, vypněte přívod tepla a přidejte sůl a mleté koření. Pokud chcete, můžete dāl rozmixovat nebo našlehat metlou, aby měl krémovitou konzistenci. v malém kastrolku rozehřejte ghī nebo olej. Do horkého vhoďte zázvor a čili. Osmažte dozlatova a pak okamžitě nalijte do polévky. Ihned přiklopte a nechte stát asi 1–2 minuty. Zamíchejte a posypte čerstvou natí.

Seb Chatni Jablkové čatný

- 2 pl ghī nebo oleje
- 1/2 čl kmínu
- 1/2 čl koriandru
- 1/2 čl fenyklu
- 6 středně velkých jablek
- 1,5 dl cukru
- 1/8 čl (od každého) strouhaného muškátového oříšku, mleté skořice a kardamonu
- 1/4 čl čili
- 1/3 šálku pomerančové šťávy
- 1/4 šálku strouhaného kokosu
- 1/4 šálku sekaných vlašských ořechů

V kastrolu s tlustým dnem rozehřejte ghī nebo olej, přidejte kmín, koriandr a fenykl, osmažte dozlatova, přidejte jablka a cukr a chvíli smažte za stálého míchání. Přidejte pomerančovou šťávu, podle potřeby trochu vody, mleté koření, kokos a ořechy, přiklopte a duste na středním plameni dokud nejsou jablka měkká.

Bengali bhat payasa Bohatý rýžový puding

Tento druh rýžového pudingu je specialitou slavného Jagannáthova chrámu v Jagannáth Purí, asi 80 mil jižně od Kalkaty. Podoba Kṛṣṇy v tomto chrámu má jméno Jagannáth a Božstvu Jaggannátha se zde obětují bohatá jídla čtyřiapadesátkrát denně. Zbytky tohoto jídla se rozdávají tisícům poutníků, kteří tam denně cestují.

- 2 pl ghī nebo másla
- 25 g dlouhozrnné bílé rýže, proprané, okapané a osušené
- 1/2 bobkového listu (podle volby)
- 2 l plnotučného mléka nebo 1,5 l mléka a 1/2 l smetany
- 110 g cukru nebo drceného cukrkanđu
- 1/2 čl mletého kardamonu
- čistý kafrův prášek, množství jako špendlíková hlavička (podle volby)
- 1 pl pražených ořechů na ozdobení
- 0,5 dl rybízu na ozdobení

V pětilitrovém hrnci s tlustým dnem rozehřejte ghī nebo máslo a osmažte rýži. Pak přidejte bobkový list a mléko. Na prudkém ohni přiveďte k varu. Nechte mléko bublat, dokud nesníží svůj objem na polovinu, občas zamíchejte.

Přidejte cukr a kardamon, snižte plamen a vařte dokud nezískáte čtvrtinu původního objemu mléka. Puding bude hustý a krémovitý. Pokud chcete, přidejte kafr a vychladte na pokojovou teplotu. Puding ještě více zhoustne. Podávejte ozdobené praženými ořechy a rybízem.

Spolu s rýží nabídněte všechno s láskou Kṛṣṇovi. Hare Kṛṣṇa.

VAŘÍME PRO KṚṢṆU ♦ VAŘÍME PRO KṚṢṆU ♦ VAŘÍME PRO KṚṢṆU

Vědecké základy vědomí Kṛṣṇy

preklad z anglického originálu *The Scientific Basis of Kṛṣṇa Consciousness* od H.H. Bhaktisvarúpy Damodara Swamiho, PhD.,
vydané v nakladatelství *The Bhaktivedanta Book Trust*

(pokračování z předminulého čísla)

Podmíněná duše má čtyři základní nedostatky: nedokonalé smysly, sklon podvádět, dopouští se chyb a podléhá iluzi. Proto je podmíněná duše zcela neschopná vytvářet jakákoliv pravidla a regulace. Pokyny *śāster* (autoritativních písem) jsou nad těmito čtyřmi nedostatky. Proto všichni velcí světci a *ācāryové* (svatí učitelé) přijímají pokyny písem bez výhrad či výjimek a beze změn. Naše postavení je jednoduše přijmout bez ptaní nejvyšší autoritu. Takto můžeme pochopit Nejvyššího Pána a nejvyššího vědce, Pána Śrī Kṛṣṇu, prostřednictvím autority. Můžeme Jej vnímat a zjistit prostřednictvím autority, vidět Jej prostřednictvím autority a sdružovat se s Ním prostřednictvím autority. Podobně můžeme též hovořit prostřednictvím autority, argumentovat a bránit se prostřednictvím autority a dokazovat a demonstrovat prostřednictvím autority. Nejvyšší autorita je konečným soudem, a touto nejvyšší autoritou je Śrī Kṛṣṇa. Lidé s chabým poznáním se dál ptají: „Jak může někdo vědět, že nejvyšší autorita je Kṛṣṇa?“ Pán Brahmā, první živá bytost a strůjce, který tvoří všechny živé bytosti v hmotném světě, zpívá: *īśvaraḥ paramaḥ kṛṣṇaḥ sac-cid-ānanda-vigrahaḥ anādir ādir govindaḥ sarva-kāraṇa kāraṇam*

„Kṛṣṇa je Nejvyšší Osobnost Božství. Je ztělesněním věčného bytí, plný poznání a blaženosti. Je prvotní Pán Govinda a příčina všech příčin.“ (pozn. 3) *Śrīmad-Bhāgavatam* říká: *kṛṣṇas tu bhagavān svayam* -

„Kṛṣṇa je Samotná Nejvyšší Osobnost Božství.“ (pozn. 4) Arjuna, velký oddaný Pána, říká Pánu Kṛṣṇovi mimo jiné: „Jsi Nejvyšší Brahman, konečné, nejvyšší sídlo a očišťující prvek, Absolutní Pravda a věčná božská osoba. Jsi prvotní Bůh,

transcendentální a původní a jsi nezrozená a všepromikající krása. Všichni velcí světci jako Nārada, Asita, Devala a Vyāsa to o Tobě tvrdí, a nyní mi to říkáš Ty sám.“ (pozn. 5) Stejnou věc prohlašují i *mahājanové* (velké seberealizované osobnosti) jako Prahlāda Mahārāja, Śukadeva Gosvāmī a Balī Mahārāja, velcí *ācāryové* (svatí učitelé) jako Madhvācārya, Rāmanujācārya a Pán Śrī Caitanya Mahāprabhu, všichni moji předcházející guruové (duchovní mistři) v učednické posloupnosti a nyní můj duchovní mistr a věčný otec, Jeho Božská Milost A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda; ti všichni říkají, že Kṛṣṇa je Nejvyšší Osobnost Božství. Proto by o tom nemělo být nejmenší pochyby. Naší povinností je pouze následovat ve šlépějích těchto největších ze svatých osobností. Tímto způsobem lze pochopit vědu o Kṛṣṇovi.

Přes toto všechno plány na ovládnutí přírody pokračují. Vědecké smýšlení hledá spíše než plán Nejvyšší Bytosti, spíše než přijetí zákonů přírody za zákony Boha, způsob, jak umístit lidstvo do postavení Boha, aby tak zlepšilo přírodu. Když se však na tyto činnosti podíváme podrobněji, zjistíme, že ani po tolika letech pokusů nebylo dosaženo dvou zamýšlených cílů - poznání a štěstí. Materialisté nám říkají, že máme být trpěliví, a ujišťují nás, že velice brzo budou znát odpověď a štěstí bude k dosažení pro každého. Aby nás mezitím nějak zabavili, produkují spoustu technologických tretek. Pokud se ale stane, že během čekání na toto štěstí zemřeme, vědec si stále nepřipouští, že by šlo o tragedii, neboť pro něj je život stejně pouze pouhé seskupení molekul.

Takto necitelně promar, „ují drahocenný čas lidského života, čas určený k nalezení odpovědi na tu nejnaléhavější ze všech otázek: „Proč

trpím?“ Ve skutečnosti ani nepřipustí, že trpí. Takto promarněný život se stává bolestným paradoxem, ve kterém každá uplynulá minuta zvětšuje utrpení, dokud nakonec tělo v zoufalém zmatku nezkolabuje.

Ve čtyřicátých letech jelo několik vědců jeepem napříč pouští Nového Mexika. Byli napjatí, snažili se vyřešit nervy ničící konflikt mezi strachem a šílenou euforií ve svých myslích. Manhattanský projekt se přiblížil svému konci a tito vědci měli být nyní svědky prvního výbuchu jaderné bomby, která byla určena pro použití jako „nepřekonatelná zbraň“ k dosažení vítězství ve válce. Ve svém bunkru, tváří v tvář strašlivé, velkolepé síle bomby, citoval Dr. Oppenheimer verš z *Bhagavad-gīty*: „Jsem čas, ničitel světů...“. Nepochybně se takto obával, že ke správnému použití atomové energie je zapotřebí osob se stejnou inteligencí jako má Bůh, a lidstvo takovou inteligenci zřejmě nemá. Co bude pro nás přesvědčivým důkazem odpovědi na tuto otázku? Vznešená slova Gīty, nebo krutá historie?

Poznámky:

1. Prabhupāda, Zlatý avatār, str. 168
2. *sarvasya cāham ḥṛdi sanniviṣṭo mattaḥ smṛtir jñānam apohanam ca vedaiś ca sarvair aham eva vedyo vedānta-kṛd veda-vid eva cāham* (Bg. 15.15)
3. *Brahma-saṁhitā*, 5.1
4. *Śrīmad-Bhāgavatam*, 1.3.28
5. *arjuna uvāca param brahma param dhāma pavitraṁ paramaṁ bhavaṁ puruṣaṁ śāśvataṁ divyaṁ ādi-devaṁ ajaṁ vibhum āhus tvām ṛṣayaḥ sarve devarśir nāradaś tathā asito devalo vyāsaḥ svayam caiva bravīṣi me* (Bg. 10.12-13)

V měsíci Kārttika (říjen-listopad) bychom si měli vzít nějakou zvláštní službu a vykonávat ji.”

(Nektar oddanosti, kapitola 6., Jak vykonávat oddanou službu)

V měsíci Kārttika by měl člověk uctívat Pána Dāmodara a denně recitovat modlitbu známou jako Dāmodarāṣṭaka, kterou vyslovil světec Satyavrata a která přitahuje Pána Dāmodara.”

(Śrī Hari-bhakti-vilāsa 2.16.198)

Śrī Dāmodarāṣṭaka

*namāmīśvaram śac-cid-ānanda-rūpaṁ
lasat-kunḍalaṁ gokule bhrājamānam
yaśodā-bhiyolūkhalād dhāvamānam
parāmṛṣṭam atyantato drutya gopyā*

|| || ||

*rudantaṁ muhur netra-yugmaṁ mṛjantaṁ
karāmbhoja-yugmena sātaṅka-netram
muhuh śvāsa-kampa-trirekhāṅka-kaṅtha-
sthita-graivaṁ dāmodaraṁ bhakti-baddham*

|| || ||

*itīdṛk sva-līlābhir ānanda-kunḍe
sva-ghoṣaṁ nimajjantaṁ ākhyāpayantaṁ
tadiyeṣita-jñeṣu bhaktair jitatvaṁ
punaḥ prematas taṁ śatāvṛtti vande*

|| || ||

*varam deva mokṣaṁ na mokṣāvadhiṁ vā
na cānyam vṛṇe 'haṁ vareśād apīha
idaṁ te vapur nātha gopāla-bālam
sadā me manasy āvirāstāṁ kim anyaiḥ*

|| || ||

*idaṁ te mukhāmbhojam atyanta-nilair
vṛtaṁ kuntalaiḥ snigdha-raktais ca gopyā
muhus cumbitaṁ bimba-raktādharaṁ me
manasy āvirāstāṁ alaṁ lakṣa-lābhaiḥ*

|| || ||

*namo deva dāmodarānanta viṣṇo
prasīda prabho duḥkha-jālābdhi-magnam
kṛpā-dṛṣṭi-vṛṣṭyāti-dīnam batānu-
gṛhāneśa mām ajñam edhy akṣi-dṛśyaḥ*

|| || ||

*kuverātmajau baddha-mūrtyaiva yadvat
tvayā mocitau bhakti-bhājau kṛtau ca
tathā prema-bhaktiṁ svakāṁ me prayaccha
na mokṣe graho me 'sti dāmodareha*

|| || ||

*namas te 'stu dāmne sphurad-dīpti-dhāmne
tvadiyodarāyātha viśvasya dhāmne
namo rādhikāyai tvadiya-priyāyai
namo 'nanta-līlāya devāya tubhyam*

Nejvyššímu Pánu, Jehož podoba je ztělesněním věčného bytí, poznání a blaženosti, Jehož náušnice ve tvaru žraloka se pohupují sem a tam, Jenž krásně září v božském království Gokuly, který (jelikož rozbil hrnec s jogurtem, ze kterého Jeho matka stloukala máslo, a pak kradl máslo zavěšené pod stropem) rychle utíká od dřevěného hmoždíře ze strachu z matky Yaśody, která Jej však chytila ze zadu, protože za Ním běžela rychleji — tomu Nejvyššímu Pánu, Śrī Dāmodarovi, se pokorně klaním.

(Když vidí rákosku v ruce Svě matky), naříká a znovu a znovu si Svými lotosovými rukama mne oči, v nichž se zračí stracha jež jsou plné slz. Perlový náhrdelník na Jeho krku, který je označen třemi záhyby jako lastura, se chvěje, protože jak pláče, rychle dýchá. Tomuto Nejvyššímu Pánu, Śrī Dāmodarovi, jehož břicho není spoutáno provazy, ale čistou láskou Jeho matky, se pokorně klaním.

Takovýmito dětskými zábavami utápí obyvatele Gokuly v jezerech extáze a vyjevuje těm oddaným, kteří jsou pohrouženi v poznání Jeho svrchovaného majestátu a bohatství, že Ho přemáhají jedině oddaní, jejichž čistá láska je naplněná důvěrností a je zbavena veškerého pojetí úcty a bázně. s velkou láskou znovu skládám stovky svých pokon Pánu Dāmodarovi.

Ó Pane, ačkoliv můžeš udělit nejrůznější druhy požehnání, nemodlím se k Tobě o neosobní osvobození, ani nejvyšší osvobození skýtající věčný život na Vaikuṅṭhě ani o žádné jiné požehnání (jehož lze dosáhnout devíti procesy *bhakti*). Ó Pane, přeji si jen, aby tato Tvá podoba jako Bāla Gopāla z Vṛndāvanu byla věčně projevena v mém srdci; jaký pro mě má význam jakékoliv jiné požehnání?

Ó Pane, Tvou lotosovou tvář, která je lemována kadeřemi měkkých černých vlasů s odstínem do červena, znovu a znovu líbá matka Yaśodā a Tvé rty jsou načervenalé jako ovoce *bimba*. Kéž tento překrásný obraz Tvé lotosové tváře vždy projeven v mém srdci. Tisíce jiných požehnání pro mě nemají žádný význam.

Ó Nejvyšší Osobnosti Božství, vzdávám Ti poklony. Ó Dāmodare! Ó Ananto! Ó Viṣṇu! Ó pane! Ó můj Pane, slituj se nade mnou. Svým milostivým pohledem osvobod' tohoto ubohého nevědomého pošetilce, který se topí v oceánu světského soužení. Zjev se prosím mým očím.

Ó Pane Dāmodare, tak jako jsi způsobil, že dva synové Kuvery — Maṇigrīva a Nalakūvara — byli vysvobození z Nāradaova prokletí a stali se z nich velcí oddaní Tebe ve Tvé podobě dítěte přivázaného provazem k dřevěnému hmoždíři, stejně tak prosím uděl' mně Svou vlastní *prema-bhakti*. Prahnu jen po tom; netoužím po žádném osvobození.

Ó Pane Dāmodare, nejdříve ze všeho se klaním nádherně zářícímu provazu, který svazuje Tvé břicho. Pak vzdávám poklony Tvému břichu, Jenž je útočištěm celého vesmíru. Pokorně se klaním Tvé nejmilovanější Śrīmatī Rādhārāṇī a vzdávám všechny poklony Tobě, Nejvyššímu Pánu, který předvádí nekonečné zábavy.

Vaišnavský kalendář 1996

LISTOPAD

- 4.11. Po Viracandra, příchod
6.11. St Rama Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
7.11. Čt Dvādaśī, přerušení půstu 7:02 — 10:12
11.11. Po **Govardhana-pūja, uctívání kopce Govardhana;** Rāsikānanda, příchod
14.11. Čt **Śrīla Prabhupāda, odchod, půst do poledne**
18.11. Po Gadādhara Gosvāmī, odchod; Danañjaya Paṇḍit, odchod; Śrīnivās Ācārya, odchod
21.11. Čt Utthana Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin; **Gaura Kiśora dāsa Babajī, odchod, půst do poledne**
22.11. Pá Trayodaśī, přerušení půstu 7:27 — 10:21
23.11. So Bhugarbha Gosvāmī, odchod; Kāśīśvara Paṇḍit, odchod
24.11. Ne Tulasī-Śalagrām vivāha; Nimbārkācārya, příchod; konec měsíce Kārttika; konec Caturmāsyi

PROSINEC

- 6.12. Pá Utpanna Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
7.12. So Dvādaśī, přerušení půstu 7:47 — 10:32
8.12. Ne Sāraṅga Ṭhākur, odchod
20.12. Pá Moksada Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin
21.12. So Dvādaśī, přerušení půstu 7:59 — 10:40
28.12. So **Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākur, odchod, půst do poledne**

LEDEN

- 5.1. Ne Saphala Ekādaśī, půst od obilovin a luštěnin; Devānanda Paṇḍit, odchod
6.1. Po Dvādaśī, přerušení půstu 8:00 — 10:46

HARE KṚṢṆA HARE KṚṢṆA KṚṢṆA KṚṢṆA HARE HARE HARE RĀMA HARE RĀMA RĀMA RĀMA HARE HARE

Gadādhara Paṇḍita Gosvāmī

Śrī Gadādhara byl neustálým společníkem Mahāprabhua již od dětství. Jeho otec se jmenoval Śrī Madhva Miśra a matka Śrī Ratnavati-devī. Žili poblíž domu Śrī Jagannātha Miśry v Māyāpuru. Ratnavati-devī považovala Śaci-devī za svou vlastní sestru a často ji navštěvovala. v dětství si Śrī Gaura Hari a Gadādhara hráli spolu, někdy v domě Mahāprabhua a někdy v domě Gadādhara. Studovali oba ve stejné škole. Gadādhara byl o několik let mladší než Nimāi. Nimāi nemohl ani na okamžik zůstat bez Gadādhara a také Gadādhara nemohl snést odloučení od Nimāie. v Gaura-gaṇoddeśa-dīpice je popsáno, že osoba, která je ve Vraji dcerou Śrī Vṛṣabhānu Rāje, Śrīmatī Rādhārānī, je nyní oslavována jako Śrī Gadādhara Paṇḍita.

Gadādhara Paṇḍita přijal zasvěcení od velkého vaišnavy Puṇḍarika Vidyānidhiho.

Když Mahāprabhu začal své saṅkīrtanové zábavy v Navadvīpu, Gadādhara byl Jeho hlavním společníkem.

Pak Śrī Caitanya Mahāprabhu přijal *sannyāsa* a uzavřel své zábavy v Nadiyi a na žádost své matky přijal sídlo v Nīlācale (Jagannāth Purī). Gadādhara odešel s Ním a zaměstnal se ve službě Božstva Śrī-Tota-Gopinātha. Mahāprabhu velmi často navštěvoval svého drahého přítele Gadādhara a diskutovali spolu témata o Śrī Kṛṣṇovi.

HARE KṚṢṆA HARE KṚṢṆA KṚṢṆA KṚṢṆA HARE HARE HARE RĀMA HARE RĀMA RĀMA RĀMA HARE HARE